

Dvere vo dverách

65-0206, Flagstaff, AZ
(DOORS IN DOOR)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Dvere vo dverách

(DOORS IN DOOR)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v sobotu ráno 6.2.1965 v Flagstaff, AZ

¹ ...tu dnes ráno. Myslel som svojho času, keď som prvý krát prichádzal do Flagstaffu. To bolo asi, myslím pred okolo tridsiatimi ôsmimi rokmi, možno štyridsiatimi. Hovoril som o výstupe na horu. Nebol tam sneh, ale môj malý model T sa takmer nemohol dostať na tú horu. On mohol ísť tridsať míľ za hodinu, ale bolo to pätnásť míľ týmto smerom a pätnásť tým smerom, viete, niektorými z týchto ciest, ktoré sme tu mali. A to bolo dosť...

² [Nejaký brat na pódiu hovorí, "Prečo nám neprednesieš tú báseň o Fordke."–Vyd.] Brat Carl! ["Prosím."–Vyd.] Nie. On mi hovorí o malej básni, ktorú som raz napísal o mojej Fordke. To nie je dobré miesto, aby som to predniesol, brat Carl.

³ Tak sme veľmi vďační. A dnes ráno som mal veľa pekných svedectiev, ktoré som počul od týchto bratov, stretol som niektorých z tých mužov.

⁴ A bol tam práve jeden slúžiaci brat, ktorý tu hovoril, malý španielsky brat, ktorý dal svojmu malému chlapcovi čas, aby zaspieval. Nebolo to nádherné na šesťročného chlapca? Ó, najkrajší hlas, aký som kedy počul u takého malého chlapca.

⁵ Tak, tento brat, tí bratia to zabudli, ale on organizuje nejaké zhromaždenie vo vašom meste. Myslím, že je to v cirkvi Božej, alebo zbory Božie? [Ten brat hovorí, "Zbory."–Vyd.] Zbory Božie, dolu v Zboroch Božích. A som si istý, že oni by ocenili vašu prítomnosť. Vy... Ako dlho trvá to zhromaždenie, brat? Počas nedele, počas nedele večer. [Máme dnes večer a sing-spiration."–Vyd.] Prosím? ["Máme dnes večer a sing-spiration."–Vyd.] Sing-spiration dnes večer. Tak, všetci ste srdečne pozvaní na toto zhromaždenie. Sedem tridsať, dnes večer. A kde sa nachádza tá cirkev, brat? Povedal by si nám, kde to je? ["113 West Clay."–Vyd.] Ulica 113 West Clay, priamo tu v meste Flagstaff. A som si istý, že budete...

⁶ Je ten malý chlapec s tebou? Nie, jeho otecko bude spievať. Budeš spievať, či nie? Dobré, to je skvelé, myslel som, že zaspievaš len raz. Tak, je to veľmi zriedkavé, že také niečo vidíte, zvyčajne, ak je jeden talent v rodine, ja myslím, že on je vzatý z ostatku toho. Tak oni majú... ["To všetko sa rozpočalo v pôste a modlitbe, brat Branham."–

Vyd.] Pôst a modlitba, tak to je skutočne milé.

⁷ Tak, viete, ak Amerika, všetci spolu, každá z našich amerických rodín by bola takáto, no, oni by jednoducho mohli prepustiť všetky policajné sily. To by bolo milénium, však že? Boli by sme...?... Boli by sme potom rovno v prvej triede. Je to tak. Všetka smrť by zmizla preč, všetky choroby, žiaľ, všetko sklamanie, a my by sme boli s Kristom.

⁸ Tak sme šťastní, a počul som všetky tieto pekné svedectvá. A mal som tú výsadu byť prvýkrát na zhromaždení brata Earla. A minulý večer som sa zhováral s jeho manželkou, a ona bola niekoľkokrát vyvolaná a uzdravená na zhromaždeniach, a povedala, že na poslednom zhromaždení bola na pódiu.

⁹ Tak to nám spôsobuje trochu, trochu zmyslu pre humor. Nepamätal som si brata Earla, hoci som si s ním niekde potriasol ruku. A sedel som pri okne, včera večer, vyhládajúc ho, kedy príde. A prichádzal nejaký veľký, vysoký muž, ktorý mal čierne fúzy. Povedal som, "Už ide." A potom, keď... Billy, môj syn povedal, "Ó, nie" povedal, "to nie je brat Earl. On je oveľa mladší než tento človek." A tak potom som sa mal stretnúť so sestrou Earlovou tu včera večer, a mal som tu výsadu byť v ich krásnom dome tu v meste.

¹⁰ Toto je pekné miesto. Vždy ho chcem volať flagpole [angl.-stožiar] namiesto Flagstaff [angl.-vlajkový stožiar] cestou hore na vrchol toho kopca tu. Vidíte? A poviem vám, ak je tu niekto z Texasu, tak teraz sa chváľte. Odišiel som včera z Tucsonu, asi sedemdesiatdva alebo sedemdesiatpäť niekde tam a tu hore dnes ráno s oblečeným kabátom. Vidíte, to, čo oni majú v Texase, my máme v Arizone, však že? Je to tak. Sme rovno tu.

¹¹ Tento čas obecenstva... Starý doktor Bosworth, jeden z mojich priateľov, mnohí z vás ste mohli poznať brata Boswortha. On bol jedným z najsvätejších starých mužov. A on mi raz povedal, on povedal, "Brat Branham, vieš, čo je obecenstvo? Povedal som, "Premýšľam, Brat Bosworth."

¹² Povedal, "To sú dvaja ľudia na jednej lodi, tak oni sa musia trochu podeliť."

¹³ Tak to je to, čím obecenstvo je, my berieme a dávame, máme diel s každým, s bratom Carl Williamsom, všetkými ostatnými, s bratom Outlawom. Ó, jeden z prvých ľudí v Arizone, ktorý kedy sponzoroval jeden z mojich zhromaždení, bol brat Jimmy Outlaw, a my sme od toho času blízkyimi bratmi. A my sme veľmi šťastní za každého z vás, za slúžiacich a za bratov, ktorých stretávame tu naokolo. Nemám čas potriať si ruky s každým, a ako rád by som to urobil, ale to je obecenstvo, kde sa stretávame.

¹⁴ To mi jednoducho pripomína Phoenixské zhromaždenie. Mal

som tú príležitosť, najprv začať od tých skupín, aby som pomohol organizovať tie skupiny a hovoriť v nich. A to je jediná organizácia, do ktorej ja patríam a to nie je organizácia. To je jednoducho organizmus pracujúci medzi ľuďmi.

¹⁵ A ak niektorí z vás mužov dnes ráno, ktorí nepatria do tohoto obecnstva Kresťanských obchodníkov plného evanjelia, nech... Ak veríte a vezmete moje slovo, to je jedna z najohromnejších skupín ľudí. A ku slúžiacim bratom, to nie je proti vašej cirkvi, to je pre vašu cirkev. Rozumiete, to je ich spôsob umiestnenia v cirkvi.

¹⁶ Len náhodou som pozrel na túto milú pani, ktorá práve pred malou chvíľou spievala tú pieseň. Počul som veľakrát, že sa o to niekto pokúšal, ale táto pani má hlas, ktorý to mohol priniesť správne, viete, ako bez toho kvílenia. Veľmi sa mi to páčilo, pani, to bolo veľmi, veľmi dobré. Povedzte, to bola manželka tu slúžiaceho brata. A brat, ty by si mohol mať jej spev každý večer ako uspávanku, tak to by bolo veľmi dobré, veľmi dobré. To bol veľmi pekný spev. Oceňujem to.

¹⁷ A dnes ráno, to mi pripomenulo malý príbeh, ktorý... Ja rád poľujem a rybáčim, a to je jeden z dôvodov, že som v Arizone, tak, chodím na poľovačku a na ryby. A mám to rád. A tak bol som na rybách v New Hampshire.

¹⁸ A myslím, že tu mám veľa spoločníkov, ktorí radi rybárčia, mužov a tiež žien. Vidíte. My všetci to máme radi.

¹⁹ Tak som mal malý turistický stan, a mal som ho naplnený až povrch, tam hore, kde, viete, ľudia, ktorí sú trochu ťažkí alebo niečo také, nemohli by tam vyjsť. A je tam veľa pekných týchto bodkovaných pstruhov a hnedých, hranochvostov, mečúňov. Ó, je ich jednoducho plno v tých malých prítokoch stekajúcich dolu z vrchov hôr v New Hampshire. A malý pstruh, možno štrnásť, šestnásť palcov dlhý, jednoducho mnoho. A ja som len... Išiel som tam a chytal ich, len pre zábavu z chytania, pustil som ich naspäť. Ak som jedného zabil, potom som toho jedného zjedol, spotreboval som ho.

²⁰ Tak som mal jednu z týchto starých losých vrb, ktorá vyrastala, a zakaždým som prehodil môj muškársky silón... Mal som malý Royal Coachman. Zavesil so ho tam na ňu, prehodil som ho cez trsy losých vrb. A pomyslel som si, "No, vezmem sekeru a pôjdem tam dnes ráno a vysekám tú losiu vrbu, tak, aby som na nej nezachytil svoje lanko. Ó, pozrel som sa dozadu pod niečo malé staré ako bobria hrádza a oni tam práve ležali, čakajúc len na to lanko Coachman, že sa dostane ku nim. A tak, celú dlhú noc... Zvykol som hovoriť, "Mám to vo vlasoch." Ale ja teraz nemám dosť vlasov na to, aby som to do nich dostal. Tak ja len... To len, ako by oni, ako by to oni pozorovali. A tak som tam v to ráno vstal, vzal som malú starú sekeru a porúbal som tú losiu vrbu. A

mal som tri alebo štyri, pripravené na raňajky a potom sa vrátiť. A ja nie som veľmi dobrý kuchár. A tak som povedal svojej manželke, že som nemohol uvariť vodu bez toho, aby neprihorela, tak viete, to by bolo hrozne zlé zamestnanie, to varenie.

²¹ Tak na mojej spiatočnej ceste bola stará medvedica a dve mláďatá a oni sa dostali do môjho malého stanu. A vy hovoríte o zničení niečoho, neviete ako môžu byť veci zničené, až kým nenecháte, aby sa medveď dostal do stanu. On...Oni... To nie je to, čo oni zničili, že čo oni zjedli, mám na mysli, že to je to, čo oni zničili. Mal som tam malý sporák, tento malý pastiersky sporák, a oni vyliezli na tento malý sporák a len skákali hore a dolu, mohli ste počuť rachotiť rúru a jednoducho ako to drvia na kúsky, viete. Mal som tam položenú starú, trochu hrdzavú pušku dvadsaťdvojku, ale mal som tú sekeru vo svojej ruke.

²² A viete, keď som prišiel, tá stará matka vybehla von na jednu stranu a maznala sa so svojimi mláďatami. A jedno mláďa ju nasledovalo, áno, ale to druhé sedelo, také mláďatko. V máji, viete, oni práve vychádzajú. Svoj chrbát mal celý nahrbený oproti mne, takto. A pomyslel som si, "Čo robí?" Tak potom ona pozrela na mňa. A ja som pozrel na strom, aby som len videl, ako bol blízko, pretože oni vás môžu drapnúť, viete, kvôli ich mláďatám. A oni... Nemôžete im povedať aby išli odtiaľ preč. Vidíte? Tak som tú starú matku malú chvíľu pozoroval, viete. Ona hrkútala a robila hluk ako nejaký vták. Museli by ste poznať, čo sú to za zvuky. Tak ona na to mláďa hrkútala a to mláďa nechcelo prísť.

²³ No, pomyslel som na moju pušku. A uvažoval som, "Nie, ak by som tam rýchlo bežal a zdrapol tú pušku, a zastrelil tú starú matku, do lesa odídu dve siroty," a nechcel som tým byť vinný. A okrem toho, jej náboje, tej dvadsaťdvojky by boli malé, viete. A niekedy ona nevystrelila, musel som ju zaklapnúť tri alebo štyri razy, aby to spravilo, že vystrelí. Tak som si pomyslel, "No, len sa dostanem tam ku tomu stromu, keď sem vyštartuje. Dostanem sa tam hore na ten strom, vezmem nejaký malý prút a jednoducho ich švihnem po ňufáku." Ich ňufáky sú veľmi citlivé. A oni len zavražia, potom zídu dolu, viete, a nechajú vás tak. Tak pomyslel som si, "Dostanem sa na ten strom."

²⁴ Ale to zvláštne na tom mláďati bolo, och, že sedelo takto. A ja som si pomyslel, "Čo robí?" Tak ja som sa posúval, pozorujúc ju, viete, aby som sa dostal trochu ďalej a aby som sa dostal blízko ku tomu stromu, pretože ona hrkútala na to mláďa. Tak som sa dostal trochu ďalej a viete, čo to mláďa urobilo?

²⁵ Tak, ja mám rád lievance alebo palacinky, myslím, že vy ich tu tak voláte. Dolu na juhu ich voláme lievance. Nie som veľmi dobrý v ich pripravovaní, ale

iste som dobrý v ich jedení. A vy viete, že som bol baptista. A nerád ich posypávam, skutočne ich rád krstím, skutočne dávam na ne melasu. Tak som mal plechovku melasy asi takto vysokú, sediac tam, malé polgalónové vedierko na moje lievance.

²⁶ A to mláďa... Viete, medveď má rád sladké, na akýkoľvek spôsob. On mal otvorené to vedierko melasy. A sedel tam s tou malou labou, asi tak širokou. A mal to hore vo svojich rukách a len to udieral svojou malou labou a takto to lízal, viete. Je to tak. A lízal to malým jazykom. A začal som... Nejaký... Ak by som mal fotoaparát, rád by som vám to dnes ráno ukázal, len aby ste sa na to pozreli. A takto som zakričal, "Chodte preč odtiaľ." A on mi nevenoval žiadnu pozornosť, a len to stále takto lízal. On celé to vedro vyprázdnil.

²⁷ A zakričal som takto na neho, on sa otočil a takto na mňa pozrel. Nemohol otvoriť svoje oči, bol jednoducho celý od tej melasy, viete. Celé jeho oči, jeho malé brucho, jednoducho tak bol zamazaný od tej melasy, ako len mohol byť. A potom, po chvíli sa začal potácať na strany a išiel ku svojej matke. Dostali ho tam v tých kríkoch a začali ho olizovať. Báli sa pustiť do toho vedierka, ale mohli oblizovať jeho.

²⁸ A povedal som, "Ak toto nie je typ starého dobrého letničného zhromaždenia: jednoducho dostať tak veľa dobrých, sladkých vecí, ktoré s tým idú, a niekto to vylizuje. To je skutočné obecenstvo, zhromaždenie. Tak, my jednoducho takto prichádzame, aby sme nabrali svojimi rukami v tom vedre, každý jeden z nás, rovno po lakte z Božích požehnaní. A som si istý, že to v tom zhromaždení nájdete, je to v Zboroch Božích, pokračujte tam teraz. Nech vás Pán žehná.

²⁹ Povedal som vo Phoenixe, jedného dňa, trochu... Dúfam, že to neznelo svätokrádežne, kvôli malému vtipu o kazateľovi, ktorý každé ráno vychádzal na pódium a stabilne počas dvadsiatich rokov kázal dvadsať minút a potom skončil a tak oni nemohli rozumieť, prečo to tak bolo. A tak jedno ráno on kázal asi štyri hodiny. A tí diakoni ho vtedy zavolali a povedali, "Pastor, my ťa skutočne milujeme." Povedali, "My si myslíme, že tvoje posolstvá sú nádherné." A povedali, "My vieme, ako výbor diakonov, pozorovali sme ťa a merali ťa, presne dvadsať minút každú nedeľu ráno." A povedali, "Dnes ráno to boli štyri hodiny." Povedali, "My jednoducho nerozumieme."

³⁰ Povedal, "Poviem vám, bratia." Povedal, "Každé ráno, keď som išiel kázať," povedal, "keď ste ma zavolali na pódium, prišiel som a položil jeden z týchto cukríkov pod môj jazyk." A povedal, "V dvadsiatich minútach sa ten cukrík minul," povedal, "Ja som skončil," on povedal, "Viem, že to je čas skončiť." A povedal, "To, čo bolo chybou dnes ráno, je, že mám gombík..."

³¹ Carl Williams a Jewel Rose, skutočne blízki bratia a moji priatelia, išli na druhý deň do centra mesta a zohnali gombík asi takto veľký, aby mi ho dali, ale ja ho dnes ráno nemám. Tak sme vďační dnes ráno, že sme tu.

³² A teraz, pozná tu niekto doktora Lee Vayleho? Nemyslím... Možno nie. On bol baptistický kazateľ, doktor teológie a on má svoje hodnosti. On bol z počiatku vysokoškolský učiteľ a on je veľmi milý a učený muž. A moje pásky "Siedmich cirkevných vekov" som mu poslal na opravu gramatiky. Pretože moje kentucké "hit, haińt, a carry, a fetch," to nejde na dobré ľuďom, ktorí čítajú tie knihy, tak on tú gramatiku pre mňa opravil. A potom, ako sa cez to dostal, poslal ju niekoľkokrát naspäť kvôli viacerým výrokom. Takže tá kniha bude vytlačená tak asi po troch alebo štyroch rokoch.

³³ On sa ma spýtal, povedal, "Môžem napísať knihu, len moje komentáre?"

A ja som povedal, "Dobre, to je v poriadku, brat Lee." A pomyslel som si...

³⁴ Potom on povedal, "Poviem ti niečo." Povedal, "Ona sa nebude predávať, ale rozdávať."

Povedal som, "Dobre, potom som si istý, že to je v poriadku." Vidíte?

³⁵ A tak oni mali nejakú skupinu sponzorov, asi desať ľudí, ktorí to sponzorovali,

ktorých náklady boli asi tisícpäťsto dolárov, myslím, porozumel som, že na desaťtisíc z nich. A tak my ich máme, a všetko to odišlo na tlač pred pár dňami a dostali sme len dva alebo tri, včera, a Billy ich priniesol. A oni sú rozdané. Tak, ja som ju ešte nečítal, neviem, čo on tam povedal. Ale ja som... Toto je skrze vieru. Ale som si istý, ak by ste radi jednu mali, ak by ste nám len napísali, poslali by sme vám to zdarma. Vidíte? A je to nazvané "Prorok dvadsiateho storočia."

³⁶ A potom som si všimol na tom obrázku tu na prednej strane tej knihy, mnohí z vás majú ten obrázok, pravdaže, a videli to, to je, kde bol ten anjel Pánov ukázaný v Hustone, Texas. Ale oni z toho kúsok odstrihli.

³⁷ Potom to vidím tu vzadu. A koľkí tu kedy boli na jednom z týchto zhromaždení,

nech vidíme? Myslím, že takmer každý z vás tam bol. Počuli ste ma mnohokrát povedať, "Tieň sa nad niekým skláňa." Tak, pozrite, ak vy niečo hlásate a to nie je pravdou, Boh s tým nebude mať nič do činenia. Viete, že Boh nie je spojený s klamstvom, ale On podporí len to, čo je pravdou.

³⁸ Tak keď On povedal Mojžišovi, keď ho stretol tam vzadu na púšti v Stípe Ohňa, vzadu v tom horiacom kre... Potom keď vyviedol

tých ľudí, a tých, ktorí nasledovali Mojžiša na tej ceste, potom On zostúpil na horu Sinaj, ten istý Stĺp Ohňa, a potvrdil, že čo Mojžiš povedal, bolo pravdou.

³⁹ Tak, Boh to urobí. On to vždy robí. Tak toto Svetlo tu, pravdaže, my Ho stotožňujeme s Bohom, pretože Ono má tú istú prirodzenosť a všetko to, čo On robil, keď tu bol na zemi.

⁴⁰ Potom tam hovorí, "Táto osoba tu, vidím, že si zatienená smrťou, tmavým tieňom. Mnohí z vás to počuli povedať. No, len nedávno tu na zhromaždení, bol tam jeden zvedavý muž, chcel vidieť, či by to oni mohli odfotografovať, keď to bolo povedané.

Tak oni... Bola tam na blízku istá pani a ten muž mal fotoaparát. A ja som povedal, "Táto pani, ktorá sa nachádza tu, je pani tá a tá," čokoľvek to je. Povedal som, "Ona je zatienená smrťou, a má rakovinu." A len potom on urobil ten snímok, pretože to bolo blízko. A tam to bolo (Vidíte?), to zatienenie, čierna rakovina, ktorá zatienila tú ženu. A potom Svätý Duch znovu prehovoril.

⁴¹ Tak, potom to oni dali do tej knihy, mali to nastrihané, tak to tu jednoducho dali, až dokým nevytlačia tú knihu. A to je to, prečo tam uvidíte neviazaný list. Myslím "Hlas uzdravenia" bol ten, ktorý vytlačil tú knihu.

⁴² A tak je to úplne zdarma. A tí sponzori tu vzadu na zadnej strane tej knihy, ktorí dali tisícpäťsto dolárov na to, len aby ju vydali pre ľudí, aby to ľudia mohli čítať. Tak je to zadarmo, a je to pekná malá knižka. A ja neviem, čo ona obsahuje, ešte som ju nečítal, Otec to vie.

⁴³ Ale vidíte, to bolo... Pre mňa, to je úplná pravda. To, na čo my hľadáme, je Pravda. Ježiš povedal, "Poznáte Pravdu a Pravda vás vyslobodí." A On je tá Pravda. On je Ježiš, Syn Boží, ktorý je Pravdivým Slovom, pretože On bol Slovom, ktoré bolo učené telom. "Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo bolo učené telom a prebývalo medzi nami." Potom Ho to učinilo Pravdou, pretože Slovo je Pravda a On bol Pravdou.

⁴⁴ Tak, keď Ho znova vidíme konať v týchto posledných dňoch, toto veľké hnutie Božie, pohybujúce sa cez národy sveta, zhromažďujú ľudí do Nevesty, to je Pravda.

⁴⁵ Pred rokmi tam oni hovorili, že nie je taká vec ako hovorenie v jazykoch, to je nezmysel. Boh to zaslúbil a On potvrdil, že je to Pravda. Je to tak.

⁴⁶ Niektori dnes ráno povedal, myslím, že to bola naša drahá sestra tam, ktorá sa tak veľmi zaoberá s deťmi ohľadne ich krstu, ona povedala, "Môžete niekoho počuť hovoriť v jazykoch. Ale počuť spievať niekoho v jazykoch (Vidíte?), to bola tak nádherná vec."

⁴⁷ Pamätám sa na moju prvú skúsenosť, Bol som v Rediger

Tabernacle vo Fort Wayne, Indiana. A hovoril som, majúť službu s uzdravovaním po smrti brata B. E. Redigera. A brat Bosworth bol tam, Paul Rader. A mnohí z vás starších ľudí, takí ako ja, vy si pamätáte na Paula Radera, a on bol baptista a boli sme—tak sme boli veľkí priatelia. A tak som tam chvíľu hovoril, modlil som sa za chorých. Bola to pre nich vtedy čudná vec, ale nejaká pani priniesla malého chlapca, ktorý bol chromý, a ako ona prechádzala cez pódium, objavilo sa videnie Pánovo a povedalo všetko, čo sa udialo s tým malým chlapcom. A spýtal som sa toho dievčaťa, ktoré mi podalo toho malého chlapca.

⁴⁸ Tak, len kvôli svedectvu tej sestry, aby ste mohli vidieť, čo za radosť a čo za

skutočne fenomenálna milosť Božia, ktorá to mohla urobiť, keď to pracovalo podľa Slova Božieho (Vidíte?) Božie zaslúbenie na túto hodinu...

⁴⁹ Tak, Božie zaslúbenie pre Noeho dnes nebude pre nás fungovať. Božie zaslúbenie pre Mojžiša, nemôžeme mať Mojžišovo posolstvo. Mojžiš nemohol mať Noeho posolstvo. My máme posolstvo tejto hodiny. Nemohli by sme mať Lutherovo posolstvo. Nemohli by sme mať Wesleyho posolstvo. Toto je iný čas. Boh pridelil Svoje Slovo do každého veku. A ako ten vek prichádza, On tam posielal niekoho na potvrdenie toho Slova, aby dokázal, že je to pravdivé. Vidíme potom v každom veku, jednoducho ako Ježiš povedal, keď bol na zemi, On povedal, “Vy staviate hroby prorokov a vaši otcovia ich tam poslali.”

⁵⁰ Tak, moji príbuzní sú katolíci, ako viete, súc Írmi. Tak, oni hovoria o svätom Patrikovi, katolíci si na neho robia nárok. No, on bol práve toľko katolíkom, koľko som ja. Oni hovoria o Johanne z Arku. Oni upálili to dievča pri stípe kvôli bosoráctvu. (Všetci to vieme), pretože ona bola duchovná a videla videnia. Pretože o niekoľko stoviek rokov neskôr oni vykopali telá tých kňazov, kajali sa a hodili ich do rieky. Ale to nie je to, čo je treba. Vidíte?

⁵¹ Oni to vždy minuli. Človek vždy chváli Boha za to, čo On urobil, pozerá dopredu na to, čo On bude robiť a ignoruje to, čo On práve robí. To je jednoducho prirodzenosť človeka. A on nezmenil svoju prirodzenosť, ten človek toho sveta.

⁵² Tak nachádzame, že naše posolstvo je na dnes, to posolstvo, ktoré máme, “Vyjdite z Babylonu, a buďte slobodní a buďte naplnení Duchom a vaše lampy upravené a čisté a hľadte hore, naše vykúpenie sa blíži,” tieto veci sú cudzie pre mnohých ľudí, ktorí šepkajú a volajú meno nášho milovaného Pána.

⁵³ Ale jednako, uprostred toho všetkého, my nemáme nič proti týmto ľuďom, tým denominačným ľuďom. Oni sú v poriadku, sú milí. Oni sú našimi spolupracovníkmi v evanjeliu, pretože Ježiš povedal, “Žiaden

človek nemôže prísť ku mne, okrem toho, že by ho pritiahol Môj Otec. A všetkých, ktorých mi Otec dal, oni prídu.”

⁵⁴ Tak my sme len zodpovední za rozsievanie semien. Niektoré padajú pri kraji cesty, niektoré na rozdielne druhy pôdy, niektoré padajú a prinášajú stonásobok. Tak my len rozsievame semená. Boh je ten, ktorý to riadi, keď to dopadá. A teraz, prosíme, aby tam možno dnes ráno bolo malé semeno, ktoré by niekde dopadlo, aby mohlo niekoho povzbudiť. A len ako jeden človek....

⁵⁵ A na koniec môjho svedectva ohľadne tej malej pani, o ktorej som hovoril, táto

pani priniesla toto malé dieťa, malého chlapca, myslím asi desať, dvanásťročného a možnonemal až toľko, pretože táto žena ho zabalila. A mala na ňom ruky. A len potom, zatiaľ čo som ponúkal, že sa budem za to dieťa modliť, ten malý chlapec vyskočil z mojich rúk a bežal dolu z pódia, cez asi tri a pol alebo štyritisíc ľudí. A keď to oni videli, prvá vec, ktorú uvideli, že sa stala, tá matka, ona sedela na prednom sedadle a jednoducho omdlela a odpadla. A nejaké malé Amišské dievča...

⁵⁶ A poznáte sa s Amišmi. Ja neviem, či ich máte tu na okolí: dlhé vlasy, oni sú veľmi milí ľudia a veľmi čistotní a milí ľudia. Viete, celkom ako Mennoniti, alebo Amiši a tak ďalej, nemáme žiaden záznam mladistvej delikvencie. Volajte ich žartovne, ak chcete, ale nám v našich domoch chýba niečo, čo oni majú. Oni nemajú žiaden záznam na súdoch za zlé správanie mladistvých medzi nimi. Oni privádzajú svoje deti jednoducho na jednu cestu a to je tá cesta, ktorou oni idú.

⁵⁷ A táto mladá pani bola slávna klaviristka, krásna mladá žena a vysoká, blond vlasy vzadu upravené. A keď ona pozerala po... A tak, ona bola Amiška, ona nevedela nič o letničných ako ani ja. Ale keď sa pozrela z pódia a uvidela toho malého chlapca, ako kráča, ako tam prechádza, vyšvihla svoje ruky do vzduchu.

⁵⁸ A tak, viem, že existuje veľa fanatizmu a ja dúfam, že nie som k tomu náchylný. Ja nie som klamár. A ja nie som... Ak sa mylím, nie je to úmyselne, nie som si vedomý, že sa mylím.

⁵⁹ Ale to dievča vystrelilo svoje ruky do vzduchu a vlasy jej padli cez plecia a ona začala spievať v neznámom jazyku. A hrala ten chválospev, “Ten Veľký Lekár je teraz blízko, ten súcitný Ježiš.” A keď ona vyskakovala z toho miesta... Viem, že toto sa zdá teraz veľmi čudné. Ale toto dievča nikdy nič nevedelo o hovorení v jazykoch, ale ona spievala v neznámom jazyku, “Ten Veľký Lekár je teraz blízko, ten súcitný Ježiš.” A ten klavír neprestajne hral, “Ten Veľký Lekár je teraz blízko, ten súcitný Ježiš.” Tak, oni sa nahromadili pri oltári a dolu z balkónov na prízemie, ľudia kričali. To dievča tam stálo, s tvárou takto hore, hovoriac v iných jazykoch, a ten klavír s klávesami zo slonoviny

stále hral:

Ten veľký Lekár je teraz blízko,
 Ten súcitný Ježiš,
 On hovorí ku sklesnutým srdciam, aby ich potešil,
 Nie iné meno, ale Ježiš!

⁶⁰ Ó, to je... "Čo oko nevidelo a ucho nepočulo, čo je uchované pre nás." Viete, čo tým myslím? Prečo by—prečo by sme kedy prijímali nejakú náhradu alebo jednoducho niečo, čo sa robí, že verí, keď nebesia sú plné pravých vecí, tá skutočná moc Božia, ktorá môže vyslobodiť dušu, ktorá môže urobiť niečo pre nás? Nech vás Boh žehná. A teraz je tak veľa vecí.

⁶¹ Ešte som vám nepovedal, kde dostanete túto knihu. Vidíte? P.O.Box 325 v Jeffersonville. A ak by ste napísali, no, oni by vám to poslali. Alebo, tiež, navštívte jedno z týchto zhromaždení, oni ich budú rozdávať.

⁶² Tak, som veľmi vďačný za tento milý čas obecenstva. A dnes ráno som premýšľal o malom príbehu, o ktorom som zvykol hovoriť u obchodníkov plného evanjelia, o Zacheovi. Mnohí z vás ma počuli povedať to o tom, ako tento chlapec neveril v toto rozpoznanie a Pána. Pravdaže, myslím, že ako to my máme v každom veku, vidíte to pravdivé, potom vidíte nejaké napodobňovania. A s tým sa musíme jednoducho vysporiadať. Ale dobre, upevnení myslitelia a biblickí ľudia zrozumievajú. Vidíte? A bez ohľadu na to...

⁶³ Keď pani Aimee Semple McPherson, keď ona bola tu na zemi vo svojej službe, oni hovoria, že skoro každá kazateľka, nosila tie šaty ako krídla, viete, alebo také rúcho a nosila Bibliu.

⁶⁴ Len pozrite na Billyho Grahama, ktorý je dnes v krajine. Ale viete, Billy Graham by nikdy nemohol zastať vaše miesto. Ja by som nemohol zastať Billyho miesto, on by nemohol zastať moje. Ja nemôžem zastať vaše a vy nemôžete zastať moje. Vy ste každý iný v Bohu. Boh vás učinil tým spôsobom, že vy ste tu pre nejaký účel. Ak by sme len našli naše miesto a potom tam zotrvali. Ak sa pokúšame robiť niečo iné, potom (Vidíte?) sme v teritóriu niekoho iného, čím robíme škvrnu tomu Božiemu obrazu.

⁶⁵ Zoberme si, ako Billy Graham v tom denominačnom svete dnes, ako on je. Ak by sme ho možno nazvali hráčom futbalu, on má loptu.

⁶⁶ Tak, ak sa pokúšate vziať loptu vášmu spoluhráčovi, vy jednoducho zničíte váš tím. Chráňte svojho spoluhráča. Vidíte? Chráňte ho, držte tých ostatných tak, aby on mohol bežať. A za chvíľu budeme mať to, že lopta pristane v bráne, a Ježiš príde a potom sa to všetko zakončí. Nech vás Pán žehná.

⁶⁷ A teraz, budem hovoriť o tomto mužovi, Zacheovi. A mal som ho

hore na tom strome, viete, so všetkými listami, ktoré sa ťahali okolo neho. A potom keď zišiel dolu z toho stromu, išiel domov s Ježišom. A ja som povedal, "On sa stal členom obchodníkov plného evanjelia." Tak ak je nejaký Zacheus dnes ráno tu, ja dúfam, že prijmeš dobrú radu a staneš sa členom obchodníkov plného evanjelia.

Vy hovoríte, "Plné evanjelium?" Tak veru.

⁶⁸ To je tá jediná vec, ktorú by Ježiš kázal, viete, kázal by plné evanjelium. To je pravda. Či to nie je tak? Iste, pretože On bol tým plným evanjeliom. Je to tak. On nemohol zaprieť Seba samého.

⁶⁹ Ale teraz, mám tu vypísaných niekoľko miest Písma, malý, obvyklý malý text, to mi zaberie len zopár minút, ak budete mať so mnou trpezlivosť. A predtým, ako toto urobíme... A teraz, v našom obecenstve, ako sme sa zhromaždili a hovorili o rukách toho medveďa vo vedre a tak ďalej, teraz dajme to všetko bokom, a len premýšľajme o tom, že sa zoznamujeme. A my chceme teraz vojsť do hĺbín Slova.

⁷⁰ Skloňme teraz naše hlavy, ako sa k Tomu priblížime. Pretože nemáme právo priblížiť sa k Slovu bez toho, že by sme najprv neprehovorili k Autorovi.

⁷¹ S našimi sklonenými hlavami, naše oči sú zatvorené a verím, že naše srdcia sú sklonené spolu s našimi hlavami. Som zvedavý, zatiaľ čo pozdvihujem svoje oči a hľadím po celom publiku, či by tu bol niekto, kto by povedal so zdvihnutými rukami, "Brat, kazateľ, pamätaj na mňa v modlitbe, Ja som dnes v potrebe"? Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Tak On vidí vašu ruku. On vie čo je pod tvojou rukou v tvojom srdci. Nech to On udelí, to je mojou modlitbou.

⁷² Drahý Bože, ako sme vďační za túto budovu, že my, Tvoje pokorné deti, sa môžeme zhromaždiť spolu tu v nej a hovoriť a mať obecenstvo, jednoducho byť tým, kým sme, ako sa odovzdávame Kristovi, a túžime byť viac ako On... My slúžiaci bratia, ktorí sedíme tu blízko, Pane, mužovia, ktorí sú oveľa viac schopnejší, aby tu zastali, aby predniesli toto Slovo, než som ja, Tvoj nehodný sluha, ale pripadol mi los. A Otče, modlím sa dnes, že ak by som mohol povedať niečo, čo by nebolo práve podľa vôle Božej, aby predtým, ako by som to povedal, aby Si Ty zatvoril moje ústa, ako Si zatvoril ústa levom jedného dňa, tak, aby netrápili Daniela.

⁷³ A Otče, my Ťa teraz prosíme, aby Si pamätal na každého jedného, každého slúžiaceho brata. A toto zhromaždenie, ktoré pokračuje tu v tomto meste, Pane, dolu v Zboroch Božích, modlím sa, drahý Bože, aby Si tam poslal také prebudenie, aby sa celé toto mesto pohllo mocou Božou, aby všetky tieto krčmy a potulujúce sa deti na uliciach boli prinesené ku trónu Božiemu a aby boli naplnení Jeho dobrotou a Jeho Duchom. Udeľ to, nebeský Otče.

⁷⁴ A my sa dnes modlíme, aby, ak je tu muž alebo žena, chlapec alebo dievča, ktorí boli dnes ráno privedení do tohoto zhromaždenia, tu pod týmto úkrytom pred snehom, aby ten veľký Svätý Duch navštívil ich srdcia a hovoril ku nim tajomným spôsobom. Možno niektorí, ktorí sú zatúlaní, ktorí raz Teba prijali, Pane, ale teraz odišli preč, prived' ich naspäť, Pane, dnes ráno.

⁷⁵ A prosíme za túto skupinu, za brata Earla a za jeho manželku a za ostatných. Udeľ to, Pane.

⁷⁶ A teraz zlom nám chlieb života, ako znovu otvárame stránky toho Slova, pretože vieme, že Biblia nie je z nášho vlastného vysvetlenia. Ale Boh nás nepotrebuje k vykladaniu Svojho Slova, On je Svoj vlastný vykladač. On jedného dňa povedal, "Nech je svetlo," a bolo svetlo. On povedal, "Panna počne," a ona počala. A v posledných dňoch vylejem Svojho Ducha na každé telo," bez ohľadu na to, čo ten svet hovoril, On to urobil. On nepotrebuje žiadneho vykladača. On vykladá Svoje vlastné Slovo skrze to, že Ho činí živým a potvrdzuje Ho, že je To tak. Príď do našich srdc, Pane Ježišu, a vylož nám dnes tie veci, na ktoré my máme potrebu. Prosíme o to v Ježišovom mene. Amen.

⁷⁷ A teraz, v Biblii, ak sa obrátite. Myslím, že nikdy som nemal posolstvo, ktoré by som sa pokúsil vypovedať, aby som najprv nečítal Slovo. Pretože moje slovo sklame, ja som človek. Ale Jeho Slovo jednoducho nemôže zlyhať, On je Boh. Tak obráťme sa teraz len ku krátkemu textu a skončíme jednoducho, asi za tridsať, štyridsať minút, ak Pán bude chcieť.

⁷⁸ Teraz v Zjavení, chceme sa obrátiť do 3. kapitoly Zjavenia, začať so 14. veršom. A chceme čítať len časť, to je posolstvo do Laodicejského cirkevného veku. A verím, predpokladám, že všetci Duchom naplnení ľudia a veriaci, ktorí čítajú Bibliu, by mohli povedať "amen" na to, že sme v Laodicejskom cirkevnom veku, pretože to je ten posledný vek. Počúvajte posolstvo o stave cirkvi v tomto čase.

"A anjelovi sboru Laodičanov napíš: Toto hovorí Ameň, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho:

Znám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Bárs by si bol studený alebo horúci!

Takto, že si vlažný, ani studený, ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst.

Lebo hovoríš: Som bohatý a zbohatnul som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie, i chudobný, i slepý, i nahý.

Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata prečisteného v ohni, aby si

zbohatol, a biele rúcho, aby si sa odial, aby sa neukázala hanba tvojej nahoty, a kollyrium pomazať svoje oči, aby si videl.

Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trescem. Rozhorli sa tedy a učiať pokánie.

Hľa, stojím pri dveriach a klopem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.

Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou vo svojom tróne, jako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcom v jeho tróne.

Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí sborom!"

⁷⁹ Pane, požehnaj čítanie Tvojho Slova. A teraz, chcem vziať len na chvíľu, malý text,

nazvaný, "Dvere vo dverách," "Dvere vo dverách." Tak, toto je veľmi..."Dvere vo dverách," sú to tri slová. "Dvere vo dverách."

⁸⁰ Môžete mi povedať...", "Brat, je tu asi sto ľudí. Nemyslíš, že to je malý text, keď máš pred sebou sto duší?"

⁸¹ No, to môže byť pravda, ten text je malý. Ale to nie je veľkosť textu, ktorá sa ráta, to je to, čo to je. To je to, čo ten text hovorí, to sa ráta.

⁸² Ako, myslím, že to bolo v Louisville, Kentucky, pred nejakým časom, jeden malý chlapec bol na povale, a hrabal sa v nejakých starých kufroch hore v podkroví a natrafil na jednu starú poštovú známku. No, prvá vec, ktorá bola v jeho mysli, bolo to, že si za to mohol kúpiť kornútok zmrzliny. Dolu na tej ulici bol nejaký zberateľ, tak on vybehol na ulicu, tak rýchlo, ako len vládol. A povedal, "Čo mi dáš za tieto známky?"

⁸³ Ten zberateľ sa na to pozrel, bolo to také vyblednuté. Povedal, "Dám ti jeden dolár."

⁸⁴ Ó, to bolo ľahko predané. Mohol nechať, že by to predal za päť centov a potom by bol šťastný, že za to dostal zmrzlinu, ale to bolo predané za dolár. Ten zberateľ to predal za päťsto dolárov. A neskoršie, neviem, kam to až išlo, to išlo do stoviek dolárov. Vidíte, ten malý kúsok papiera nebol veľmi veľký, jednoducho kúsok, ktorý by ste zodvihli zo zeme. Ale to nebol ten papier, ktorý sa rátal, to bolo to, čo bolo na tom papieri, čo sa rátalo.

⁸⁵ A to je ten spôsob, ako je to s čítaním Božieho Slova. To nie je len papier, hodnota toho papiera, alebo veľkosť toho papiera, to je to, čo je napísané na tom papieri. A jedno Slovo je dostatočné, aby spasilo svet, ak by to bolo prijaté tým spôsobom.

⁸⁶ Pred nejakým časom tam bol... Čítal som teraz niekedy príbeh o našom šľachetnom... Jeden z našich najväčších prezidentov, myslím, akého tento národ kedy mal, bol Lincoln. Nie preto, že prišiel z

Kentucky, ale pretože bol veľkým mužom. On bol nevzdelaný, ale jednako bolo niečo v jeho srdci, nejaký zámer.

⁸⁷ Mám rád mužov vízie. Mám rád ľudí, ktorí majú niečo, za čo bojujú, jednoducho nepolihujú, "No všetko, čo príde, bude v poriadku." Vstaň a do toho. A Lincoln nikdy nenechal svoje vzdelanie stáť na ceste, on mal niečo do vykonania. Myslím, že každý kresťan by mal byť taký, nájsť svoj účel a ísť ho vykonať.

⁸⁸ Každý člen tejto skupiny, nie len, "Dobre, my máme raz za mesiac raňajky," to nie je to, "alebo každú sobotu." Majte v živote cieľ, niečo, čo idete urobiť. Boh vás tu umiestnil, aby ste ohľadne toho niečo urobili, každý člen každej cirkvi. Tu v meste je prebudenie. To prebudenie je tu za nejakým účelom. Získajme niečo z neho. Urobme niečo ohľadne neho.

⁸⁹ Pán Lincoln... Bol nejaký muž, nejaký mladý človek, on bol vo vojne, a on bol spočiatku zbabelec. A v tom čase služby sa stiahol zo svojej pozície a oni proti nemu niečo našli, že musel byť zastrelený. A, ó, to bolo hrozné. A jeden mladý človek ho tak veľmi miloval, išiel ku pánovi Lincolnovi, aby získal omilostenie. On bol v tom čase prezidentom tu v Spojených štátoch, a tak on išiel k nemu kvôli omilosteniu.

⁹⁰ A on mu povedal, ako vystúpil zo svojho voza, a pán Lincoln, vysoký, fúzatý, typický južan, chudý. A on povedal, "Pán Lincoln, je jeden chlapec, ktorý za dva dni od teraz zomrie, bude zastrelený, pretože utiekol v čase boja." A on povedal, "Pán Lincoln, ten chlapec nie je zlým chlapcom. Ale všetky tieto muškety, strelba a ľudia, ktorí zomierali, on znervóznel. Bol tak rozrušený, že zodvihol svoje ruky a začal kričať. Utekal." Povedal, "Poznal som toho chlapca." Povedal, "Pán Lincoln, len vaše meno na tomto kúsku papiera mu môže dať milosť. Urobíte to?"

⁹¹ Pravdaže, tento kresťanský gentleman rýchlo podpísal ten papier, "Omilostený, tak a tak." Podpísaný svojim menom, Abrahám Lincoln, prezident Spojených štátov."

⁹² Ten posol išiel naspäť tak usilovne, ako len mohol. A on bežal do tej cely, povedal, "Si voľný. Si voľný. Tu je podpis pána Lincoln, pána Lincoln. Si voľný."

⁹³ On povedal, "Prečo si sa mi prišiel posmievať, vediac, že zajtra zomriem?" On povedal, "Vezmi to preč odtiaľto, ty sa mi len vysmievaš." A neprijal to. On povedal, "Nie, ja to nechcem." Povedal, "Ty si len robíš..." Povedal, "Ak by to bol prezident," povedal, "to by malo ten vojenský obal, a bol by to jeho náležitý papier."

On povedal, "Ale to je jeho podpis."

⁹⁴ Povedal, “Ako poznám, že je to jeho podpis?” On povedal, “Ty si len robíš zo mňa posmech, ty sa pokúšaš spraviť, aby som sa cítil dobre.” A jednoducho začal jačať a otočil sa naspäť. Ten chlapec bol na druhý deň ráno zastrelený.

⁹⁵ Čo potom, keď ten chlapec zomrel a to prezidentovo meno na tomto kúsku papiera, ktorým bol omilostený, čo potom? A oni sa to pokúsili dať na federálny súd. A tam bolo rozhodnutie nášho federálneho súdu, ktorý je tým hlavným súdom spomedzi všetkých našich súdov. To, čo oni niekedy hovoria, my nemáme radi ich rozhodnutia, ale musíme to nejako znieť (Vidíte?), pretože to je to záväzné stanovisko. To je to konečné rozhodnutie. A teraz, on povedal toto rozhodnutie, “Omilostenie nie je omilostením, ak ono nie je prijaté ako omilostenie.”

⁹⁶ A to je to, ako je to s Božím Slovom. Ono je omilostením, ak je prijaté ako omilostenie. A to je Slovo Božie, To je moc Božia pre tých, ktorí Tomu uveria a prijmú To.

⁹⁷ Bez ohľadu na to, vy pozeráte a hovoríte, “Ó, to bolo zamotané, je milión prekladov a to všetko.” Pre niekoho to tak môže byť.

⁹⁸ Ale pre mňa je To stále Slovo Božie, Ježiš Kristus ten istý včera dnes i naveky. On je zviazaný, aby zostal so Slovom.

⁹⁹ A teraz, On musí jedného dňa súdiť svet. A ak by ho On súdil skrze katolícku cirkev, o ktorej oni hovoria, že tak On bude súdiť, potom skrze ktorú z tých katolíckych cirkví On ho bude súdiť? Oni sa od seba líšia. Ak by ho On súdil skrze metodistov, vy baptisti ste stratení. Ak by ho On súdil skrze letničných, ten ostatok z vás by bol stratený.

¹⁰⁰ Ale On ho nebude súdiť skrze cirkev. Biblia povedala, že On bude súdiť svet skrze Ježiša Krista a Kristus je Slovo. Tak vidíte, že sme bez ospravedlnenia, to je Slovo Božie, ktorým On súdi, bez ohľadu na to, aké je malé, jedno slovo ku Tomu, znamená, povedalo Zjavenie 22:18...

¹⁰¹ Najprv začnem v Genezis. Boh dal ľudskej rase Svoje Slovo, aby sa ohradila od smrti, hriechu a trápenia, alebo nejakej pohromy: reťaz Jeho Slova. “Nedotýkajte sa tohoto stromu, pretože v ten deň, v ktorom by ste z neho jedli, v ten deň zomriete.” A reťaz je len taká silná, aký je silný jej najslabší článok. A naše duše sú držané nad peklom, držané touto reťazou, zlomte jeden z nich, to je všetko, čo musíte urobiť. Eva nikdy nezlomila vetu, ona zlomila Slovo, skrze satana. To bol začiatok tej Knihy.

¹⁰² V strede tej Knihy prišiel Ježiš a povedal, “Človek nebude žiť skrze samotný chlieb, ale skrze každé Slovo.” Nie časť z neho, len jedno tu a tam, ale každé Slovo, ktoré vychádza z úst Božích.

¹⁰³ Keď On zomrel, bol vzkriesený, a išiel do neba a vrátil sa

naspäť a dal Jánovi... Ktorému tam povedal po Svojom vzkriesení, “Čo bude s týmto človekom?”

¹⁰⁴ Ježiš povedal, “Čo je teba do toho, ak on zostane až dokiaľ neprídem?” Nevediac presne, čím bol jeho život, ale jeho služba pokračovala. A On ho pozdvihol hore v 4. kapitole Zjavenia a ukázal mu všetky tie veci, ktoré mali prísť, v ktorých my žijeme, dokonca i tento dnešný text.

¹⁰⁵ A potom v tej 22. kapitole, v tej poslednej kapitole, v 18. verši, On povedal, “Ktokoľvek odníme jedno Slovo z tejto Knihy, alebo pridá jedno slovo do nej, jeho diel bude odňatý z Knihy Života.” Vidíte? Tak my veríme, že človek žije skrze každé Slovo Božie. Verím tomu a viem, že je to pravda. Aké malé, na tom nezáleží. Len zobrať jedno slovo, a ono to vykoná.

¹⁰⁶ Premýšľajúc o tom, aké ono môže byť malé, bezvýznamné, vidím mnohých z mojich kanadských priateľov, ktorí tu sedia. Pamätám sa, že som bol v Kanade, keď kráľ Juraj, ten, za ktorého som mal to privilégium sa modliť, keď bol uzdravený zo sklerózy multiplex, v ten deň mal bolesti od tej sklerózy, a tiež mal žalúdočné problémy, vredy, ako mnohí z vás Kanadanov vedia a Američania tiež. Ale ako som ho videl prechádzať tam dolu, ako sedel v koči, on bol kráľ. On sa správal ako kráľ. Jeho nádherná kráľovná sedela pri ňom vo svojich modrých šatách, a ako on išiel tými ulicami...

¹⁰⁷ A jeden môj priateľ a ja sme stáli spolu. A keď ten koč prešiel, on len obrátil svoju hlavu a začal kričať. Položil som svoju ruku na jeho plece a povedal som, “Čo sa deje?”

¹⁰⁸ On povedal, “Brat Branham, tam ide môj kráľ a jeho kráľovná.” No, mohol som to oceniť.

¹⁰⁹ Pomyslel som si, “Ak Kanadan je pod tou hlavou vlády, nie len hlavou vlády, ale stále tiež hlavou vlády Anglicka a ten kráľ tade prechádzal, a keď to mohlo spôsobiť, že Kanadan kričal a obrátil svoju hlavu a plakal, čo to bude, keď my uvidíme nášho Kráľa?” A pomyslieť na to, naša časť bude tou Kráľovnou.

¹¹⁰ Potom všetky tie deti prišli zo škôl, malé deti, boli im dané malé Britské zástavy.

Kanadskú zástavu volajú ešte nejako inak. Brat Fred, ako volajú Kanadskú zástavu? [Brat Fred Sothmann hovorí “Union Jack” –vyd.] Union Jack. Ale oni im dali malé Britské vlajky, aby nimi mávali. A keď ten kráľ prešiel, všetky tie malé deti sa vytrčali, mávajúc svojimi malými zástavami a volali na kráľa. A bola tam kapela, ktorá hrala, “Bože, ochraňuj kráľa,” ako on pochodoval tou ulicou.

¹¹¹ Ó, ak by ste mohli len porozumieť... Začali by ste vidieť, čo bude tam, v tom vzkriesení.

¹¹² A keď boli poučené, čo majú robiť, tie malé deti sa vrátili naspäť do školy, hneď, ako sa tá paráda skončila. A tie deti sa vrátili naspäť a jedna škola stratila malé dievča. A oni išli všade, aby našli to malé dieťa, hore a dolu ulicami. A nakoniec za telegrafným stĺpom stálo malé, maličké, drobučké, krpček, dievčatko, jednoducho kričalo zo svojho malého srdca.

¹¹³ No, ten učiteľ ju zodvihol a... [Prázdne miesto na páske–vyd.]
Čo ti je? Nevidela si kráľa?”

Ona povedala, “Áno, videla som kráľa.”

Povedal, “Nemávala si svojou vlajkou?”

Ona povedala, “Áno, mávala som svojou vlajkou.”

Povedal, “Dobre, prečo potom plačeš?”

¹¹⁴ Ona povedala, “Vidíte, pán učiteľ, som taká malá, druhí stáli predou mnou, oni boli väčší. A ja som mávala svojou vlajkou, ale on to nevidel.” A ona bola z toho rozrušená. No, môže byť, že kráľ Juraj nevidel postavu toho malého dieťaťa. On možno nevidel jej vlastenecké srdce a ako ona cítila s ním. Ona bola príliš malá.

¹¹⁵ Ale nie je to tak s naším Kráľom! Ó, tá najmenšia malá vec, ktorú robíme, On to vidí. A On pozná samotné veci a myšlienky, ktoré sú v našich srdciach, čokoľvek my robíme, akokoľvek malé to je. A ako Mu slúžime? Keď slúžime jeden druhému. Ak by som nemiloval vás, ako môžem milovať Jeho? Vidíte? “Tak, ako ste učinili týmto Mojim maličkým, mne ste učinili.” Vidíte?

¹¹⁶ To sú tie malé veci, ktoré niekedy opúšťame nevykonané, to láme celú reťaz (Vidíte?), a dovoľí nám to ísť slobodne, keď sme denominačné zameraní a zabúdame na tieto malé veci, ktoré sú skutočne tými podstatnými vecami. Všetko, každé Slovo Božie je nevyhnutné. Nič z toho nemôže byť vypustené. Musíme vziať každé Slovo z Neho, jednoducho tým spôsobom, ktorým Ono bolo napísané.

¹¹⁷ “Stojím vo dverách,” povedal Ježiš v tomto Laodicejskom veku, “a klopem.” Všimli

ste si, že to je jediný cirkevný vek, v ktorom On bol vystrčený zo Svojej cirkvi? Vo všetkých iných cirkevných vekoch bol vo vnútri cirkvi. Cez metodistov a luteránov a tak ďalej, On bol vo vnútri cirkvi. Ale tu je On vonku, naše vyznania a veci Ho vyviedli von z cirkvi. Ale On stojí tam vonku a stále klope, “Ten kto bude počuť a otvorí dvere, Ja vojdem k nemu, budem s ním večerať a uzdravím jeho oči, a dám mu šaty a dám mu bohatstvo neba, ten, kto bude počuť moje klopanie.”

¹¹⁸ Myslel som, že si spomeniem na meno toho umelca, ktorý nakreslil ten obraz, skôr namaľoval ten obraz, vo dverách. Keď on... Vy viete, že všetky veľké obrazy musia ísť najprv cez tú radu, alebo tú sieň

kritikov, pred tým, ako to môže byť zavesené v tej sieni slávy. Tá originálna maľba teraz pôjde za milióny dolárov.

¹¹⁹ Ale vidíte, to je ako cirkev, ktorá musí prejsť cez tú sálu kritikov. Ideme cez ňu. Budú vás volať "svätý povalač", budú vás volať všetkým možným. Ale ak môžete len držať svoju pozíciu v Kristovi, potom nás On jedného dňa vezme do siene slávy. Ale najprv musíme vystáť kritiku. Tam, kde to málo z nás stojí, to je tam, kde sa to ukazuje. Ten, kto nemôže vystáť karhanie, je nelegitímne dieťa a nie dieťa Božie. Bez ohľadu na to, ako je on pripojený cirkvi a čokoľvek on už urobil, on je stále, ak nemôže vystáť potrestanie, on je nelegitímny a nie je skutočne dieťaťom Božím. Ale skutočné opravdové dieťa Božie sa nestará o to, čo ten svet hovorí, všetko ďalšie je druhoradé. On má svoju myseľ na Kristovi a to to vyjasňuje. Áno. Čokoľvek Kristus hovorí, aby urobil, on to urobí. Kamkoľvek Baránok ide, oni sú s Ním, kamkoľvek. A potom vidíte, ako sa On prejavuje, Jeho prítomnosť a čo On robí. On je vždy so Svojím ľudom, Svojou Nevestou. On sa Jej dvorí. Jedného dňa bude svadobná večera.

¹²⁰ A tento umelec, akokoľvek, keď to išlo cez tých kritikov, kopu kritikov zhromaždených okolo tohoto umelca. Nemôžem si spmenúť na jeho meno. Snažím sa myslieť o Michelangelovi, ale on bol sochárom Mojžišovho monumentu. Ale nemôžem si spomenúť na jeho meno. Ale, akékoľvek ono bolo, on povedal, "Váš obraz je pozoruhodný," povedal, "nemám nič, čo by som mohol povedať proti vášmu obrazu." On povedal, "Pretože On drží lampu vo Svojej ruke, a to ukazuje, že On prichádza v temnosti noci." On povedal, "A potom je On vo dverách, so Svojou hlavou, Svojim uchom, tak, aby si bol istý, že neprehliadne to najmenšie zavolanie. On má Svoje ucho obrátené ku dverám, a klope na dvere." On povedal, "Ale viete, pane, je jedna vec, na ktorú ste vo vašom obraze zabudli."

¹²¹ A tomu umelcovi zabralo celý život, aby to namaľoval, on povedal, "Čo je to, čo som zabudol, pane?"

¹²² On povedal, "Bez ohľadu na to, ako veľmi On klopal (Vidíte?), zabudli ste tam dať kľučku. Na tých dverách nie je kľučka." Ak si všimnete tie dvere, nie je na nich kľučka.

¹²³ "Ó," povedal ten umelec, "Ja som to tak namaľoval. Vidíte, pane," on povedal, "tá kľučka je vo vnútri. Vy ste tí, ktorí otvárajú dvere. Vy otvárate tie dvere."

¹²⁴ Ó, prečo človek klope na dvere iného človeka? On sa pokúša vstúpiť. Pokúša sa dostať dnu. On má možno niečo, čo vám chce povedať, alebo o čom si chce s vami pohovoriť. On má pre vás posolstvo. A to je dôvod, prečo ľudia klopú jeden druhému na dvere. Oni majú nejaký dôvod, prečo to robia. To sa nemôže stať bez nejakého

dôvodu. Neišli by ste do domu nejakého človeka, pokiaľ nie je nejaký dôvod, aby ste tam išli, ak by nebolo nič iné dôvodom pre návštevu, odovzdáte mu posolstvo alebo niečo...?... Je nejaký dôvod, pre ktorý človek ide zaklopať na dvere iného človeka.

¹²⁵ Kdekoľvek je otázka, tam musí byť odpoveď. Nemôže byť otázka bez odpovedi. Tak to je to, čo my hľadáme v Biblii, tieto otázky dňa, Biblia má tú odpoveď. A Kristus je tou odpoveďou.

¹²⁶ Tak, mnohí dôležití ľudia kloпали na dvere v priebehu času života, a mnohí kloпали v čase, ktorý už prešiel, a tu možno, ako bude čas pokračovať, budú mnohí ďalší dôležití ľudia.

¹²⁷ A teraz, prvá vec, asi, ak by niekto zaklopal na vaše dvere, keby ste mohli, zišli by ste a odhrnuli záves, aby ste videli, kto tam je.

¹²⁸ Ak by ste boli zanepřázdnení, ako to my dnes tvrdíme, že sme, "Príliš zanepřázdnení íst' do zboru, príliš zanepřázdnení urobiť toto. A viete, moja cirkev neverí veciam tohoto druhu." A ja... Vidíte, niekedy sa nám, čo sa týka Slova, minuli zásoby.

¹²⁹ Ale vy odhrniete záves, potom chcete vidieť, kto tam stojí. A ak je to dôležitý človek, rýchlo zabehnete ku dverám.

¹³⁰ A teraz, poďme len trochu naspäť a vezmeme niekoľko ľudí, ktorí kloпали. Poďme naspäť a premýšľajme o faraónovi v Egypte, pred mnohými stovkami rokov. Čo ak by faraón, kráľ Egypta, prišiel dolu do nejakého sedliackeho domu? A tento sedliak by bol taký, ó, že by sa protivil voči faraónovi, a neveril by jeho spôsobom konania a bol by proti nemu. Ale tu stojí faraón, stojí pri dverách murára alebo výrobcu tehál, ako by sme ich volali, dolu v Egypte. A on odostiera svoj záves a tam stojí mocný faraón vo dverách. A on klope, úsmev na jeho tvári. [Brat Branham na niečo klope–vyd.] No, ten sedliak by otvoril dvere a povedal, "Vojdi, veľký faraón, nech tvoj pokorný služobník nájde milosť v tvojich očiach. Ak je niečo vo vnútri medzi mojimi stenami, ja som tak tvojím otrokom, ako len môžem byť, faraón. Ty si ma uctil nad mojich bratov. Prišiel si do môjho domu a ja som biedny človek. Ty navštevuješ len kráľov a vznešených a dôležitých ľudí. A ja som bezvýznamný. Ale ty si ma navštívil, uctil si ma, faraón. Čo je to, čo by tvoj pokorný služobník mohol urobiť?" Bez ohľadu na to, čo by si faraón pýtal, dokonca jeho vlastný život, on by ho dal. Iste. To je pocta.

¹³¹ Alebo povedzme napríklad, neskôr Adolf Hitler, keď bol vodcom Nemecka. Čo ak by zišiel do domu nejakého vojaka? A tá kopa malých nacistických vojakov, všetci okolo utáborení, a prvá vec, viete, niekto klope na dvere. A ten malý vojak by povedal, "Ách, dnes ráno sa cítim zle. Žena, povedz im, nech idú preč."

¹³² A ona by zišla ku dverám a odhrnula by záves. Povedala by, "Mužu, mužu, vyskoč rýchlo."

“Čo sa deje? Kto tam stojí?”

“Hitler, vodca Nemecka.” Ó.

¹³³ Ten malý vojak by vyskočil, obliekol si šaty, rýchlo, a stál v pozore. Tam na prízemí, pri dverách klopal na dvere a otvoril by tie dvere a povedal, “Heil, Hitler.” Vidíte, on bol vo svojich dňoch v Nemecku veľkým mužom. “Čo je to, čo by som mohol urobiť?”

¹³⁴ Ak by on povedal, “Chod’, zoskoč tam z útesu,” on by to urobil. Prečo? Nebolo dôležitejšieho muža v Nemecku v dňoch nacistov, než bol Adolf Hitler. On bol veľký muž. A on... A čo za pocta, keď on navštevuje len generálov a významných ľudí, ale tam je on pri dverách malého sluhu. Ó, to by, pravdaže, bola pre neho veľká pocta.

¹³⁵ Dobre, teraz, a čo Flagstaff? Prinesieme to bližšie do domu. Čo ak by dnes popoludní, ten náš prezident, pán Johnson, L.B.Johnson, čo ak by on vystúpil z lietadla, tu niekde vonku? A teraz my sme všetci v jednej triede ľudí. Všetci sme biedni. Možno má niekto trochu lepšie zamestnanie, možno trochu lepší dom, ale potom všetci, sme jednoducho ľudia. Ale čo ak by on prišiel sem dole do vášho domu, možno najskromnejšiemu z nás, a on by zaklopal na dvere, a vy by ste išli ku dverám a tam by stál prezident L.B.Johnson? No, to by bola veľká pocta. Mohli by ste sa od neho líšiť v politike. Ale boli by ste pocteným človekom, ktorý má prezidenta Spojených štátov stojaceho pri svojich dverách. Kto ste vy, alebo kto som ja? A tam stojí Lyndon Johnson pri vašich dverách. Hoci by ste mohli byť socialistom alebo republikánom, alebo niečo, čo je odlišné od neho na milión míľ, ale jednako to by bola pocta.

¹³⁶ A viete čo? Pretože, to vám bola udelená táto pocta, no, televízia by to dnes večer odvysielala. Iste. Stred zajtrajších novín by mal o tom titulky, tu vo Flagstaffských novinách, že, “John Doe... Prezident spojených štátov včera priletel do Flagstaffu, bez zavolania a jednoducho pristál, dokonca bez pozvania a zaklopal” na vaše dvere.” Pokorný! Prezident by mal meno nejakého prostého človeka, tak veľký, ako on je, prichádza ku mojim alebo vašim dverám; my sme nikto, potom on prichádza dolu a zhovára sa s nami.

¹³⁷ No, išli by ste dolu ulicou a hovorili, “Áno ja som ten človek. Navštívil ma prezident.”

¹³⁸ “Postojte, dovoľte mi zachytiť vaše obrysy. Pozerajte rovno na mňa. A teraz, ako vyzeráte, keď odchádzate?” Boli by ste dôležitou osobou. Iste.

¹³⁹ Čo ak by prišla kráľovná Anglicka, hoci vy nie ste pod jej vládou? Ale to by bola pocta pre niektoré z vás žien prijať ako hosťa kráľovnú Anglicka, hoci vy nie ste pod jej vládou. Ale jednako, ona je veľkou osobou, ona je

najväčšou kráľovnou vo svete v tomto čase. Pravdaže, ona je, to je politicky povedané. Ale ak by sa ona spýtala na nejakú ozdobu na vašej stene, ktorú ste si vždy tak vysoko cenili, dali by ste jej ju. To by bola pocta pre vás urobiť to. Iste, ona je kráľovná Anglicka.

¹⁴⁰ A vy by ste boli poctení prezidentom. A každý by hovoril o skromnosti kráľovnej Anglicka, ktorá priletela, aby videla určitú ženu vo Flagstaffe, nejaké malé nič. A noviny by to priniesli, a správy by to vysielali.

¹⁴¹ Ale viete, tá najdôležitejšia osoba všetkých čias, Ježiš Kristus, klope na naše dvere. A On je odmietnutý, viac než všetci králi a mocnári, ktorí kedy boli. Je to tak. A vy Ho môžete prijať a ísť a hovoriť niečo o tom, ten vonkajší svet sa vám vysmeje do tváre. Nijaké správy nebudú...

¹⁴² Kto by mohol prísť do vášho domu väčší než Ježiš Kristus? Kto väčší by mohol zaklopať na vaše dvere než Ježiš Kristus? Kto by to mohol urobiť? Syn Boží, kto dôležitejší by mohol zaklopať na vaše dvere? A jednako On klope deň za dňom. A ak Ho i prijmete, ste nazvaný fanatikom. Tak vidíte, ako svet pozná svoje vlastné? Je to tak. Ale teraz, On by neprišiel, ak by nemal dôvod prísť.

¹⁴³ A pomyslíte na skromnosť prezidenta Johnsona, alebo kráľovnej Anglicka, alebo nejakej veľkej osoby, ako by to bolo ukázané, skromnosť tej veľkej dôležitej osoby, ktorá klope na vaše dvere.

¹⁴⁴ A čo skromnosť Syna Božieho? Kto sme my, iba hriešnici, špinaví, narodení v hriechu, utvorení v neprávosti, ktorí prichádzajú na svet, hovoriac lož? Potom Syn Boží príde a zaklope na naše dvere.

¹⁴⁵ A teraz, kráľovná Anglicka vás môže poprosiť o láskavosť. Ona od vás možno niečo vezme. Tak môže prezident, môže vás poprosiť, aby ste urobili veci, ktoré by ste nechceli urobiť. Možno vás poprosí o vzácnosti, ktorých ste sa nechceli vzdať, a ktoré pre neho neznamenujú nič.

¹⁴⁶ Ale Ježiš pre vás niečo prináša, keď klope. On prináša omilostenie. Neodmietnite ho. Alebo ako sa to pokúsili tu v našich súdoch, tak to bude v Kráľovstve nebeskom. Ak On zaklopal a priniesol omilostenie a vy ste ho odmietli a zomriete vo vašich hriechoch, zahyniete, hoci ste mali tú česť sedieť na zhromaždení, ako je toto, hoci ste mali tú česť navštíviť to prebudenie alebo vašu cirkev, a počúvali ste vášho pastora kázať poslanstvo Evanjelia. A mali ste...?... hovoríte, "Áno, bol som tam." Možno to usilovne počúvate, to všetko by ste mohli na to povedať. "Počúval som spev. Radoval som sa z toho. Počúval som svedectvá. To bolo skutočné." Ale vy ste to odmietli.

¹⁴⁷ Čo ak by som bol mladým mužom a našiel by som mladú pani, ona by bola krásna,

ona by bola kresťanka? Ona by robila... Ona by bola po každej stránke spôsobilá...

[Prázdne miesto na páske–vyd.] Nemôžete na tom nájsť žiadnu chybu, ale vy musíte ľudské tradície položiť bokom. Vy hovoríte, Ó verím, že to je tak. Vidím, že to Boh povedal. Ale vy to musíte prijať. Potom sa tá žena stáva časťou mňa. Potom sa stávate časťou Slova, ktorým je nevesta. Ak On je tým Slovom, nevesta bude nevesta-Slovo. Vidíte, pravdaže bude. Vidíte, vy to musíte prijať. Vy by ste... Vy by ste mohli povedať to, čo chcete, mohli by ste sa vychvaľovať prezidentom, ale keď sa Ježiš obracia, aby prišiel k našim dverám, my sa len odvraciam. Vidíte, jednoducho s Ním nechceme mať nič do činenia. Hovoríme, “No, niekedy inokedy.”

¹⁴⁸ Čo ak by ste zaklopali na niekoho dvere? A teraz, otočme ten obraz na chvíľu opačne. Čo ak by ste išli a zaklopali na niekoho dvere a niečo by ste pre nich mali? A predsa, oni by boli pre vás, asi ako by ste vy boli pre Boha, dobre, keby ste boli, no, v poriadku, ale vy by ste nemali zaviazané šnúry. Tak keď by ste zaklopali na niekoho dvere, oni by nazreli von z okna, a zatiahli ten záves, alebo niekto príde ku dverám a povie, “Niekedy inokedy!”

“No, rád by som...”

¹⁴⁹ “Nemám dnes ráno čas!” Viete, čo by ste urobili? Asi to isté, čo by som ja urobil a každý z vás; vy by ste sa tam viac nevrátili.

¹⁵⁰ Ale nie Ježiš. “Ja stojím a klopem,” nepretržité klopanie. [Brat Branham pokračuje v klopaní–vyd.] Vidíte? “Ten, ktorý nepretržite hľadá (nie len hľadať–vytrvalo hľadať), ten, ktorý vytrvalo klope (nie len zaklopať, to nepokračuje–vytrvalo klopať. Vidíte?) ... Ten, ktorý vytrvalo hľadá, ten, ktorý nepretržite klope, to bude... “ Nie len...

¹⁵¹ Ako to podobenstvo o nespravodlivom sudcovi. Tá žena išla a chcela

pomstu–pomstiť sa, ale nemohla to dosiahnuť. On... Vytrvalo klopala a naliehavo žiadala. A povedala... “Len sa jej zbaviť, pomstím sa jej nepriateľom.”

¹⁵² O koľko viac tak učiní nebeský Otec? Také by malo byť naše klopanie na Jeho dvere. Také malo byť Adamovo behanie hore dolu po záhrade, volanie, volanie, “Otče, Otče, kde Si?” Ale na miesto toho to bol Boh, ktorý bežal hore dolu po záhrade, “Synu, synu, kde si?” Vidíte, to len ukazuje, akí sme. My sa vždy skrývame, namieste toho, aby sme rovno vyšli a priznali sa tomu. Pokúšame sa utekať, skryť sa za niečo. To je jednoducho prirodzenosť človeka, máme to také. Tak veru.

¹⁵³ Dali by ste týmto ľudom to najlepšie, čo by ste mali, všetko. Ale vy by ste neprijali Ježiša. Ja nemyslím vás, ale myslím tých ľudí tu.

¹⁵⁴ Alebo možno poviete toto, možno poviete, “Kazateľ, ja som to

už urobil. Len som otvoril svoje srdce a dovolil Ježišovi, aby vošiel. Urobil som to pred desiatimi rokmi. Urobil som to pred dvadsiatimi rokmi.” No, to môže byť presne tak, ale je to všetko, čo si urobil? Vidíte?

¹⁵⁵ Chcem sa vás teraz opýtať. Ak by ste pozvali niekoho do vášho domu a potom, keď ste sa dostali do vnútra, tie dvere... Skôr niekto pozval vás, aby ste vošli, povediac, “Vojdi.”

¹⁵⁶ “Áno, ja mám dôvod, pôjdem von z mesta a budem uctený. Vidíte?” To je ten spôsob, ktorým mnoho ľudí prijíma Krista. “Ja budem...Ja patríam do cirkvi. Patríam do veľkého toho a toho miesta tam dolu, kde patrí Doktor Ph.LL., viete. A to je najväčšia cirkev. Chodí tam starosta a všetko, viete. Ja–ja patríam do tej cirkvi.” Oni mu dovoľia vstúpiť, to stačí. “Áno, prijmem Ho,” (Vidíte?), pre osobný zisk.

¹⁵⁷ Ale čo potom, keď Ježiš prichádza do toho srdca? Veľa ľudí Ho prijme, pretože oni nechcú ísť do pekla. Ale keď Ježiš prichádza do tvojho srdca, On chce byť Pánom, nie len Spasiteľom, ale tiež Pánom. Pán, to je “panovanie.” On prichádza do vnútra, aby to tam prevzal.

Tak, vy poviete, “Je to tak, brat Branham?” Iste.

¹⁵⁸ Čo ak–ak by som vás pozval do môjho domu a vy vojdete do dverí? A zaklopali by ste na dvere a ja by som pozrel von, povedal by som, “Áno, vojdite. Ak mi môžete pomôcť, urobte to. Ale teraz, keď vy vchádzate, ja nechcem, aby ste do môjho domu strkali nos. Stojte rovno tam vo dverách.”

¹⁵⁹ Pamätajte náš text je “dvere” vo dverách. Tak vo vnútri ľudského srdca je veľa malých dverí a tie malé dvere zakrývajú mnoho vecí. Jednoducho Mu dovoľte vojsť, to nie je všetko, keď On len vchádza.

¹⁶⁰ Keď ja vojdem do vášho domu, keby ste ma privítali vo dverách, prečo, keby ste povedali, “Vojdi, brat Branham. Som rád, že ťa vidím.”

¹⁶¹ Ja by som povedal, “No, je to pre mňa privilegium vojsť do tvojho domu.”

¹⁶² “Ó, neprejdeš a nesadneš si? Brat Branham, prejdi sa po našom dome, prejdi sa v dome.” Ó.

¹⁶³ Išiel by som ku chladničke, dal by som si jeden z týchto dobrých veľkých sendvičov, asi takýto, vyzul svoje topánky a išiel by som do spálne, aby som si tam ľahol. A mal by som skutočne gastronomickú slávnosť. Vidíte? Prečo? Pretože by som sa cítil vítaný. Privítali ste ma. Preto by som to ocenil, keby ste ma privítali.

¹⁶⁴ Ale ak by som vošiel do vášho domu a vy by ste mi povedali, “Stoj tam teraz pri dverách, nestrkaj všade nos.” Necítil by som sa príliš

vítaný. Ani vy, však? Nie. Vidíte? Necítili by ste sa vítaní. Nieкто by vás pozval a povedal by, “No, počkaj. Áno, vojdi, ale stoj rovno tam.”

¹⁶⁵ Tak, sú malé dvere, keď ste vo vnútri ľudského srdca. Pohovoríme len o niektorých z nich. Vidíte? Nemáme čas ísť cez všetky tieto dvere, pretože je ich veľa. Vidíte? Ale, povedzme, nasledujúcich desať minút, pohovoríme o niektorých, o troch dverách.

¹⁶⁶ No, na pravej strane ľudského srdca, keď vojdete do dverí, sú malé dvere na pravej strane a tie sa volajú dvere pýchy. Ó. Nevstupujte do tých dverí.” Oni tam nechcú Pána v tých dverách, to je pýcha. “Ja mám modrú krv. Dám si pozor. Ó, áno, teraz pozerajte, poviem vám, ja-ja... Vidíte, to je pýcha. “Nestrkaj tam nos.” Tak, On sa nemôže cítiť vítaný tak dlho, ako držíte tie dvere zatvorené.

¹⁶⁷ On vás musí pokoriť. Vidíte, to je to, kvôli čomu On vchádza. “Zamýšľate mi povedať, že musím ísť tam dolu a konať ako tí ostatní?” No, vy to nemusíte, to je jedna istá vec. “No, poviem vám, čo myslíte, že čo by som urobil, keď by som išiel nabudúce na obchodnú poradu? Čo by som urobil, keď by som sa zajtra stretol s mojím zamestnávateľom? A to, musel by som mať na sebe toho Ducha a vyskakoval by som tam uprostred mojej práce a išiel by som a hovoril v jazykoch, ó, to by ma ponížilo. Nie, zostaň vonku!”

¹⁶⁸ Vidíte, tu ste. Vidíte? Áno, vy necháte Ježiša vojsť, pripojíte sa k cirkvi, zapíšete tam svoje meno, prijmete Ježiša ako svojho Spasiteľa, ale kto je vaším Pánom, kedy má On plnú vládu? Keď On je Pán, On má—to všetko patrí Jemu (Vidíte?), vy, vy ste teraz úplne vydaní Jemu.

¹⁶⁹ Ale táto malá pýcha. “Ó, myslíš tým, že my ženy, si budeme musieť nechať narásť svoje vlasy?” No, to je to, čo On povedal. “Dobre, čo myslíte, že by povedali na mojom krúžku šitia? Nazvali by ma staromódnou.” Len si držte svoju pýchu. Choďte ďalej. On bude len stáť vo dverách, to je najďalej, kam sa On môže dostať.

¹⁷⁰ Ale keď ste hotoví otvoriť tie dvere, dovoľujete Mu vojsť, On to z vás očistí. Šortky budú hodené do smetného koša a makeup pôjde naspäť do smetného koša, a holič bude vyhladovaný na smrť, ak by strihal iba ženské vlasy skutočnej veriacej.

¹⁷¹ No, poviete, “To nerobí...” Ó, áno, to to tiež robí. To je to, čo Biblia povedala. Je to tak. Vidíte, tam je malé slovo, že vy Ho tam nechcete.

“No, môj pastor...”

¹⁷² Nestarám sa, čo povedal pastor. To je to, čo povedala Biblia, “Je to hanba pre ženu, aby tak robila.”

¹⁷³ “Tak,” vy poviete, “mal by si nás učiť veci, brat Branham, ako je prijatie Svätého Ducha a ako byť tým, tamtým.” Ako sa budete učiť algebru, ak nepoznáte vašu abecedu? Neviete ani, ako konať, aký má

byť váš zovňajšok, ako sa obliekať... Je to hanba vidieť dnes tieto ženy na ulici.

¹⁷⁴ Vošiel som včera na isté miesto, keď, ó, prišiel tam jeden z tých zvrhlých gangov.

Oni... Tí mužovia mali vlasy do očí, viseli im na chrbát ako legotardom, ako malé deti nosia do školy, na nohách veľké topánky s napoly otvorenými ústami. Mohli by ste povedať, že to boli delikventi. A takto tam vošli, a povedali, "My sme Francúzi."

¹⁷⁵ Kto na svete by si najal takéhoto človeka do svojej firmy? Ako oni budú žiť? A videl som zopár ozajstných chlapcov, ktorí tam sedeli... Oni prišli tam dolu z univerzity, títo bítnikovia, alebo myslím, že oni sa volajú hmyz alebo chrobáci (Beatles), alebo niečo také, niektoré z tých vecí, ktoré prichádzajú z Anglicka. A potom tam takto; kto by si najal takéhoto človeka, aby pre neho pracoval? Postavili by ste takéhoto muža do svojej firmy, vy obchodníci? Ak by ste to spravili, vy by ste... je tam niečo, že vy ešte nie ste dosť blízko Kríža.

¹⁷⁶ Pozrite na tieto ženy na ulici a to je hanba. Možno nevinná malá žena s tou troškou

šiat, ktoré má na sebe (Vidíte?), no, je to hanba, ako vyzerajú. No, vy poviete, "No, vy ženy páchate cudzoložstvo."

¹⁷⁷ Oni hovoria, "Počkaj tu na chvíľku, mladý muž. Ja som len taká počestná ako..." To môže byť tak v tvojej vlastnej myslí. A to môže byť tak, dokázané hoci lekárskou skúškou, že ty môžeš byť.

¹⁷⁸ Ale pamätaj, v deň súdu sa budeš zodpovedať za páchanie cudzoložstva. Ježiš povedal, "Ktokoľvek by pozrel na ženu so žiadosťou po nej, už s ňou vo svojom srdci spáchal cudzoložstvo," a ty sa ukazuješ pred ním. Vidíte, ako ich diabol oslepil? Je to hanba. Je to hanba. Vidíte, oni–oni majú nejakého ducha. To je nejaký duch, ktorý to robí. To je nesvätý duch.

¹⁷⁹ Ale skutočný Svätý Duch spôsobí, že sa žena oblieka slušne a vyzerať sväto.

¹⁸⁰ Moja manželka mi raz povedala. Išli sme dolu ulicou a stretli sme oblečenú ženu, a ešte k tomu v našej krajine. To bola veľmi divná vec (Vidíte?): Nie mnoho letničných je takých. Tak sme zistili, že ona mala na sebe šaty. A ona povedala, "Billy," povedala, "Ja poznám niektoré z tých žien. Oni spievajú tam dolu v chóre v tých cirkvách."

Povedal som, "Iste."

Povedala, "No, oni prehlasujú, že sú Kresťania?"

Povedal som, "Pozri, miláčik, my nie sme celkom z ich rasy."

Ona povedala, "Čo?" Povedala, "Oni sú Američania."

Povedal som, "Áno, ale my nie sme."

Ona povedala, "Nie sme?"

Povedal som, "Nie."

¹⁸¹ Povedal som, "Keď idem do Nemecka, nachádzam tam nemeckého ducha. Keď som išiel do Fínska..." V saune, mnohí z vás Fínov viete, ženy robia mužom kúpele. Tak to je jednoducho fínsky duch. Ohromne milí ľudia, ale kdekoľvek idete, nachádzate národného ducha.

¹⁸² Idete do zboru a pozorujte pastora, ak on je skutočne divoký a vyvádza, to zhromaždenie bude také isté. Vidíte? Oni prijímajú ducha jeden od druhého namiesto toho, aby prijali Ducha Svätého.

¹⁸³ To je dôvod, prečo máme tak veľa prevráteného učenia z Biblie. Namiesto navrátenia sa do toho plánu, oni vzali ducha nejakej denominácie. Vidíte? To Slovo je pre nich jednoducho také cudzie, ako bolo vo dňoch, keď vystúpil Ježiš, predstavil to skutočné pravdivé Evanjelium. Oni povedali, "On je diabol. On je Belzebúb." Vidíte? Ale tam to máte.

¹⁸⁴ A ona povedala, "Dobre, ak teda nie sme Američania, čo sme?"

¹⁸⁵ Povedal som, "Naše kráľovstvo je zhora." Vidíte, sme voľní, znovuzrodení. Kráľovstvo Božie je vo vás. Vidíte? Konáte, ako tam hore, vy ste vyslaní ako zástupcovia odtiaľ. Povedal som, "My sme tu obyvateľmi, žijúcimi tu v tele. Ale naše duchy, my sme pútnikmi a cudzincami." Sme teraz cudzí tomu svetu, dokonca nášmu vlastnému národu, pretože sme prijali pozvanie, keď to zaklopalo na naše srdce, stali sme sa časťou Neho, Jeho Slova. A to Slovo nás upevňuje, robí nás živými a spôsobuje, že konáme ako kresťania.

¹⁸⁶ Pred nejakým časom, na juhu, taký malý príbeh. Bol tam nejaký kráľ, alebo kupec.

Oni predávali otrokov. To bolo v čase rasovej segregácie a oni mali na juhu otrokov.. Oni boli... vychádzali a kupovali ich, jednoducho ako vy, keby ste si vybrali ojazdené auto.

¹⁸⁷ Tak, ja som za zlučovanie, absolútne... Vlastne za oddeľovanie. Som za oddeľovanie. Pretože ja sa nestarám, ako veľmi oni argumentujú, vy nemôžete byť kresťanom a byť za zlučovanie.. To je presne tak. Boh dokonca oddeľuje svoj národ. On oddeľuje svoj ľud. "Vyjdite z pomedzi nich." On je... On je Ten, ktorý rozdeľuje.

"Dokonca... Nedotýkajte sa ich nečistých vecí." On vytiahol Izraela, tú židovskú rasu, von z každej, zo všetkých tých rás, ktoré sú na svete. On je ten, ktorý oddeľuje.

¹⁸⁸ Ale ja neverím, že nejaký človek má byť otrokom. Boh učinil človeka, človek učinil otrokov. Neverím, že jeden by mal panovať nad druhým, žiadna rasa, žiadna farba pleti, alebo niečo.

¹⁸⁹ Ale je oddelenie, Nevesta Kristova je oddelená od toho zvyšku cirkví, to je presne tak: prirodzená cirkev a duchovná cirkev, telesná

cirkev, cirkev, ktorá je Slovom. Vždy to tak bolo. “Ježiš prišiel ku Svojim vlastným, Jeho vlastní ho neprijali, ale všetci, ktorí Ho prijali...”

¹⁹⁰ Tak toto–tam zvykli byť kupci, makléri, ktorí tam chodili a kupovali tých otrokov. Raz tam bol jeden, ktorý prišiel na veľkú plantáž a pozoroval ich. Tí otroci boli tvrdo bití, a všetko, viete. Oni boli preč z domu, nikdy viac sa nevrátili naspäť. Tí Búrovia, Holanďania, oni išli a chytali ich, privádzali sem a predávali ich. A oni nikdy viac nevideli otca, matku, nikdy už nevideli svoje deti. Oni ich párilí jedného s druhým, vzali veľkého muža, spárilí ho s veľkou ženou, preč od jeho vlastnej manželky, aby urobili väčších otrokov. Ó, Boh ich za to jedného dňa vezme na zodpovednosť. Je to tak. To nie je správne.

¹⁹¹ Ako raz povedal Abrahám Lincoln, keď vystúpil z lode tam v New Orleanse, sňal svoj klobúk...

¹⁹² Videl troch alebo štyroch malých černochoch, ktorí tam prišli, stojaci tam bosí, kde oni... kde ležala predtým krava a rozmrazila tú zem, oni tam stáli po tom, čo tie kravy vohnali dovnútra. Ich malé staré popraskané nohy krvácali. Oni spievali, “Ty máš topánky, ja mám topánky, a všetky Božie deti majú topánky.”

¹⁹³ Keď tam vystúpil z tej lode, podišiel ku býcej ohrade, stál tam mohutný veľký černoch, niekto ho tam švihal bičom, skúšajúc jeho srdce. A bežal za ním hore a dolu po tej ulici, s bičom, potom skontroloval jeho srdce, aby videl, či je v poriadku. Jeho biedna žena tam stála, s dvomi alebo tromi deťmi na svojich rukách, takto, aby ho predal na spárenie s väčšou ženou. Starý Abrahám Lincoln ho zarazil pod svoj klobúk pod pažu, takto, a udrel svojou pästou, a povedal, “To je zlé! A jedného dňa do toho udriem, ak by ma to stálo i môj život.” A tam, v jednom múzeu v Chicagu, ležia šaty s krvou, ktorá tých černochoch od toho oslobodila.

¹⁹⁴ A ja hovorím, že hriech a také veci sú zlé. Nech mi Boh pomôže udrieť to, i všetkým kazateľom evanjelia. Sme narodení ako slobodné deti Božie. Sme slobodne narodení v Duchu Svätom. Nestaráme sa o nejaké vyznania alebo kulty, ktoré nás vedú do svetovej rady cirkví. Sme slobodne narodení ľudia v Duchu Svätom. Máme pravdu. Vyšli sme z takých vecí, ako sú letniční. Je to tak. Tak, sme slobodní. Nemusíme byť znova viazaní s týmito vecami tu dolu.

¹⁹⁵ Ale tento kupec povedal, dívajúc sa na jeho otrokov, na stovku či na niekoľko z nich, na veľkej plantáži, povedal, “Povedz.” Jeden chlapec tam, oni ho nikdy nebičovali, mal vypnutú hrud', jeho brada bola hore, rovno pri práci. Povedal, “Povedz, ja ho chcem kúpiť.”

¹⁹⁶ On povedal, “Ó, nie.” Ten majiteľ povedal, “On nie je na predaj. Ha-ha.”

On povedal, “No, je otrokom?”

Povedal, “Áno.”

197 On povedal, “No—dobre, čo ho robí takým rozdielnym?”

Povedal, “Kŕmiš ho inak?”

On povedal, “Nie, oni všetci spolu jedia tam vonku na galeji.”

Povedal, “Je nad nimi šéfom?”

Povedal, “Nie, on je len otrok.”

“Dobre,” povedal, “čo ho robí odlišným?”

198 Povedal, “Vieš, sám som bol na to zvedavý.” Ale povedal, “Vieš, tam v jeho domovine odkiaľ oni prišli, v Afrike, otec toho chlapca je kráľom kmeňa. A hoci on je prisťahovalec, správa sa ako syn kráľa.”

199 Ó, pomyslel som si, čo za vec pre mladú kresťanskú pani a mladého muža. Ženy,

zastavte to obliekanie sa do takých šiat. Mužovia, prestaňte rozprávať svoje oplzlé vtipy a všetky tie veci. Sme synovia a dcéry Kráľa. Obliekaj sa ako kráľovná, obliekaj sa ako pani. Konaj ako džentlmen, nenechaj svoje vlasy narásť takto dole. Biblia povedala, že to je zlé (príroda vás to učí) pre muža, aby mal dlhé vlasy. A to je hanba a neslušná vec pre ženu, aby sa dokonca modlila s ostrihanými vlasmi. A čo toto? “To je hnus pre ženu, aby si obliekla odev, ktorý patrí mužovi.” Ten veľký nemeniaci sa Boh, ktorý nerobí zmeny. Ale jednako dnes je to jednoducho tak voľné, ako je i zvyšok nášho národa, hanba. Konajme ako synovia a dcéry Božie. Žime tak. Sme synovia Kráľa. Sme prehniť?...?... táto hromada nečistoty a špiny a zvrátenosti, tu naokolo, ľudia, ktorí sa nazývajú “Kresťania” a stále takto konajú.

200 Ale pamätajte, jedného dňa sme mali zaklopanie a otvorili sme Mu, pýcha a všetko odišlo. Amen. Nestarám sa, ako ma oni volajú.

Ó, myslím, že som len trochu staromódny.

Ale môj Spasiteľ bol tiež staromódny.

201 Je to tak? Počuli ste tú pieseň. Byť staromódny. Nepokúšajte sa vzorovať po niekom inom. On je váš príklad. Pokúste sa byť ako On a ten Duch vo vás vám to pomôže robiť. Urobte svoj život takým, ako bol Jeho život.

202 Áno, tam sú dvere. Chcem pomenovať ďalšie dvere. Príliš to rozvádzam. Sú tam ďalšie dvere, rovno pri tých dverách, keď ideš tam napravo a tie dvere sú dverami do tvojho súkromného života. Ó. Ó, ty nechceš, aby sa On do toho miešal. “Tak, ak chcem ísť von na malú kokteil párty, čo Ťa je do toho? Čo mi má čo cirkev hovoriť, čo mám robiť?” A-ha, tu ste. Vidíte? “Desatina mojej mzdy? Kto mi má čo hovoriť, čo ja mám robiť. To je môj vlastný súkromný život. Ja zarábam tieto peniaze. Mám svoj vlastný život. Oblečiem si šortky, ak budem chcieť. To je moje vlastné americké privilégium.” Je to pravda. Iste. Dobré.

²⁰³ Ale ak si baránok a nie cap (Vidíte?), baránky sú tým, čím je On. Oni budú jedného dňa oddelení.

²⁰⁴ Ovca má vlnu. To je jediná vec, ktorú ona má. A ona nemôže vyrobiť tú vlnu. Od nás sa nevyžaduje, aby sme vyrobili ovocie Ducha, ale aby sme niesli ovocie Ducha. A tak dlho, ako je ona ovcou, ona ju bude prinášať. Ona ju nemusí vyrábať. Tie žľazy a všetko v nej je ovcou, ona bude prinášať vlnu pretože v jej vnútri sú tie žľazy a adrenalín a veci, ktoré sú potrebné, aby to prinieslo vlnu.

²⁰⁵ A keď si kresťanom, ty pôjdeš zajedno so Slovom. Nestarám sa o to, čo ktokoľvek iný hovorí. Nemusíte nič vypracovať a stiahnuť dolu, ťahať a nafukovať. Ty si kresťan. Ty jednoducho automaticky nesieš ovocie Ducha. Vidíte? Vidíte, a to je ten spôsob, ktorým sa to deje. Vidíte?

²⁰⁶ Ale, ľudia dnes, oni nechcú, aby ste sa starali do ich súkromného života.

²⁰⁷ Len jedna vec, ktorú ty robíš, a to je to, že otváraš každé dvere, hovoriac, "Vojdi Ježišu." Pozoruj, čo sa deje. Keď to vidíš v tej knihe, očakáva sa od teba, že to robíš, ty to urobíš. Prečo? Ty si v prvom rade ovca.

²⁰⁸ Ale ak sa len chceš postaviť, držať Ho pri dverách a len hovoríš, "Ja som sa pripojil do cirkvi. Ja som tak dobrý ako ty. (Vidíte?) Prijal som Krista." Možno to je práve to, čo si urobil. Ale urobil si Ho Pánom? Vidíte?

²⁰⁹ Tak, Pán nemôže položiť knihu nariadení a hovoriť Slovo a potom zmeniť názor a poprieť Ho. A ak hovoríš, že si dostal Ducha Svätého a Biblia hovorí určitú vec, aby si urobil a ty hovoríš, "Ó, ja tomu neverím." Len pamätaj, že ten duch, ktorý je v tebe, nie je Svätý Duch, pretože On nemôže zaprieť samého Seba. Je to tak. On nemôže zaprieť Seba samého. On napísal to Slovo a On na Neho dáva pozor, aby Ho vykonal. Vidíte? Tak to nie je Svätý...

²¹⁰ To je nejaký duch, v poriadku. To by mohol byť nejaký cirkevný duch. Mohol by to byť duch pastora. Mohol by to byť duch toho sveta. To môže byť. Neviem, čo to je, ale čokoľvek to je, môže to byť nejaký denominačný duch, "Ja som metodista. Ja som baptista. Ja som presbyterián. Ja som letničný. Ja som toto." To je....

²¹¹ Letnice... Tak, pamätajte, dovoľte mi dať to do poriadku, letniční - to nie je organizácia, byť letniční - to je prežitie, ktoré prijímate. Vy metodisti, baptisti, katolíci, a všetci môžete mať letničné prežitie. Vy sa nemôžete pripojiť k letniciam, pretože nie je spôsob, ako sa k tomu pripojiť.

²¹² Som v Branhamovej rodine už päťdesiatpäť rokov. Viete, oni ma nikdy nežiadali, aby som sa stal Branhamom. Ja som sa narodil ako

Branham.

²¹³ A to je to, ako si ty kresťanom, si narodený ako kresťan. Je to tak.

²¹⁴ Ó, ten súkromný život... “Ó, poviem vám, môj pastor chodí na tieto tancovačky, a my tancujeme twist. Oni to majú.” V poriadku. Vidíte? “Nechodte ku mne a nehovorte mi, čo môžem robiť a čo nemôžem robiť.” V poriadku (Vidíte?), vy Mu nedovoľujete vojsť.

²¹⁵ Len Mu raz dovoľte vojsť a potom choďte naspäť ku tomu twistu alebo rock-and-rollu, alebo čokoľvek pôjdete urobiť, vtedy uvidíte, čo môžete robiť. Nemôžete to robiť. Dovoľte Mu raz vojsť, a potom si začnite obliekať šortky, niektoré z vás žien.

²¹⁶ Ja viem, zaberám vám už veľa času, ale chcem vám povedať ešte jednu vec, ak je to všetko v tomto ohľade v poriadku.

²¹⁷ Myslím, že najväčšie zhromaždenie, ktoré mi kedy Pán dovolil pre Neho mať, bolo

v Bombay, kde som mal okolo päťsto tisíc, ale—a dvesto a niekoľko tisíc v Afrike, Durbane, na pretekárskej dráhe. To popoludnie, povedal som, po tom, čo som videl takú veľkú úžasnú vec, že náš láskavý Pán zostúpil a konal, povedal som, “Misionári vás vyučujú Slovu, ale to Slovo je oživené a je učené živým. To, čo On povie, musí prísť do života.” A ja... A potom, keď sa tam naraz udialo dvadsaťpäťtisíc uzdravení a náklad za nákladom poriadnych starých vozíkov, len jedna jednoduchá malá modlitba, a oni videli Ducha Svätého práve... Tí ľudia, ktorí nikdy nepoznali, kým oni sú a odkiaľ prišli, to je všetko, čo oni chceli vidieť. Vidíte?

²¹⁸ A ja som sa spýtal, “Kolkí chcú prijať Krista?” Bolo tam tridsaťtisíc, ktorí stáli na svojich nohách, všetko domorodci, ktorí mali pri sebe modly.

²¹⁹ Doktor Bosworth, doktor Baxter a oni začali plakať. A brat Bosworth vybehol hore a takto povedal, “Brat Branham, toto je tvoj korunovačný deň.”

²²⁰ Brat Baxter povedal, “Brat Branham, som zvedavý... myslím, že oni očakávajú telesné uzdravenie.”

²²¹ Ten chlapec kľačal s rukami na zemi. A Duch Svätý mu povedal, odkiaľ prišiel a čo sa stalo, povedal, “Budeš hovoriť. Pomysli na svojho brata, on je asi pól míle tam vzadu. On sa vozil na žltej koze a zranil si svoju nohu.” Povedal som, “Ale, TAK HOVORÍ PÁN, on je uzdravený.” Tu prišiel ten chlapec, s barlami na svojich rukách, takto. A ukazoval ich asi dvadsať minút, zatiaľ čo ich policajti utišovali.

²²² Potom tento chlapec na svojich rukách a nohách, takto, dolu, nemohol dokonca ani vstať, nahý. Ó, taká hrozná vec. On myslel, on tam prichádzal k

turistom, viete, taký druh džungľového tanca. A ktorému som vzal tú reťaz a zatriasol som ňou. Povedal som, “Ak by som mohol pomôcť tomuto biednemu stvoreniu a neurobil by som to, bol by som—nebol by som spôsobilý zastať tu. Ale povedal som, “Ja mu nemôžem pomôcť. Ale teraz mám malý dar, môžem ho jednoducho dať do chodu, čokoľvek Pán povie.”

²²³ A keď Pán ukázal, povedal mu, kto on bol, povedal, “Jeho matka a otec, ktorí stoja tu, oni sú Zuluovia. Oni sú neobyčajne chudí.” Zulu váži priemerne tristo libier. Tak potom povedal, “Oni sú neobvyklí. Ale tento chlapec bol narodený v kresťanskom dome, pretože na jeho—na pravej strane, ako vojdete do dverí, je obraz Krista, v malej trstinovej chatrči.” A bolo to presne tak. Jeho matka a otec vstali. Ako sa volal, kým on bol a všetko. Oni tomu nemohli porozumieť. Pozrel som sa dozadu a videl som ho stáť, v tom videní, tak priamo, ako len bolo možné. Nikdy vo svojom živote sa nepostavil, on sa takto narodil. Povedal som, “Pán Ježiš ho uzdravuje.”

²²⁴ On nemal dokonca svoju myseľ v poriadku, pokúšajúc sa ísť, “uh, ba, ba, ba,” takto.

²²⁵ A chytil som tú reťaz a takto som ňou zatriasol. Povedal som, “Ježiš Kristus, synu, ťa celkom uzdravuje. Postav sa na svoje nohy.” Tam on povstal. Slzy sa kotúľali po jeho čiernom bruchu, ako išiel takto dolu. Videl som tridsať tisíc čistokrvných domorodcov, ako dávali svoje srdcia Ježišovi Kristovi.

²²⁶ Keď v Kiwanis klube, povedal som... A oni mi povedali, že som sa stal svätým povaľačom, keď som opustil baptistickú cirkev, tak, aby som mohol mať obecenstvo so všetkými ľuďmi. Oni povedali, “No, staneš sa svätým povaľačom.” Sedel som so skupinou mojich baptistických bratov, povedal—povedal som, “Vyslali ste tam misionárov za posledných stopäťdesiat rokov a v akom stave som ich tam našiel? Stále nosia modly.” Povedal som, “Ale moc vzkriesenia Ježiša Krista...” Tridsaťtisíc ich naraz prijalo Krista.”

²²⁷ Tak, chcem povedať vám, ženám, viete, čo sa stalo ich ženám? Povedal som, “Rovno na zemi, kde vy stojíte, vás naplní Duch Svätý.” A keď oni zodvihli svoje ruky, aby prijali Krista ako svojho Spasiteľa, a keď oni odtiaľ odišli: nahé, tak, nič len malý kúsok látky, šiat, vpredu. A keď odchádzali odtiaľ preč, takto skrížili svoje ruky, pretože boli v prítomnosti mužov, potom, čo prijali Krista.

²²⁸ Tak, ako môžeme, sestry, ako môžeme v tomto národe, kde prehlasujeme, že veríme a sme kresťania a každý rok sú oni viac vyzlečené? Keď tá osoba nikdy ani nepočula meno Kristovo, ale jednoducho Ho prijala do svojho srdca. Nie, nemohli by ste im povedať, že boli nahí, oni o tom nevedeli. Ale oni sa takto zahalili a odišli. Na

druhý deň alebo o dva dni, by ste ich našli oblečené v nejakých šatách.
Ó.

²²⁹ Niekde je niečo zlé! To je to teologické prekrúcanie. Moc vzkriesenia Ježiša Krista, ako on učinil tomu mužovi, ktorý bol nazvaný “Legion: Našli sme ho oblečeného a pri zdravej mysli.” A ja začínam veriť, že to je duch na ľuďoch, ktorí ich vedie do toho amerikanizmu a francúzizmu, a všetkého druhu svetskosti a cirkevniťva. Ale nech oni raz prídu ku tomu Majstrovi a nech pociťia to klopanie na dvere, oni sa oblečú a budú konať ako ženy a mužovia a budú znovuzrodenými kresťanmi. Amen. Áno.

²³⁰ Tak, minul som dvadsať minút, až dvadsať, len niekoľko minút, dovoľte mi prejsť tu niektoré. Len na chvíľu, niektoré Písma, rád by som otvoril ešte jedny dvere. Bolo by to v poriadku?

²³¹ Tými ďalšími dverami tam je viera. Vidíte, váš súkromný život, dvere pýchy, váš súkromný život, teraz otvoríme vieru. Je ich jednoducho celá skupina (Vidíte?), ale poďme do viery.

²³² Viete, pred nejakým časom som bol v nemocnici a nejaká žena išla na operáciu. Ona ma zavolala, povedala, “Brat Branham, ja som odpadlík. Pomodlil by si sa za mňa?”

²³³ Povedal som, “Áno, madam, budem rád.” Povedal som, “Ty si odpadlík?”

“Áno.”

²³⁴ Povedal som, “No, dovoľ mi počkať len na chvíľku. Dovoľ mi prečítať ti Písmo.”

²³⁵ Bola tam pani, ktorá ležala na posteli, pozerala na mňa, skutočne smiešne, jej syn asi dvadsaťročný, obyčajný Ricky, a stáli tam a takto na mňa pozerali.

²³⁶ A povedal som, “Áno, madam,” povedal som. Prečítal som jej Písmo, “Hoci by vaše hriechy boli červené ako šarlát, oni budú biele ako sneh. Hoci by boli červené ako karmín, budú biele ako vlna.” A keď som jej to prečítal. Povedal som, “Ak si sa zatúlala (Vidíte?), opustila si Boha, ale Boh ťa nikdy neopustil, inak by si ma nezavolala.” Začala plakať. Povedal som, “Budeme sa modliť.”

²³⁷ Tá pani na tej druhej posteli povedala, “Počkajte chvíľu. Počkajte tam chvíľu.”

Povedal som, “Áno, madam?”

Ona povedala, “Zatiahnite záves.”

A povedal som, “Nie ste kresťanka?”

Povedala, “My sme metodisti.”

²³⁸ Povedal som, “Dobre, čo to má s tým spoločné? Vidíte, to nie je nič viac, než ako keby si povedal, že si žriebä, ak si bol v prasačom chlieve.” Povedal som, “To neznamená nič.” Vidíte?

²³⁹ Ale, vidíte, to je to, kde to prišlo, tá samospravodlivosť. “To je proti našej viere.”

“My nechceme Božské uzdravenie v našej cirkvi alebo veci takého druhu.” Rozumiete, rozumiete, čo mám na mysli? Vidíte? Oni todo tých dverí nevputia. “To je proti našej viere.”

²⁴⁰ Je len jedna viera. “Jedna viera, jeden Pán, jeden krst.” Tá viera...

Moja viera hľadá ku Tebe,
Ty Baránku z Golgoty,
Božský Spasiteľ,
Tak, vypočuj ma, zatiaľ čo sa modlím,
Vezmi všetku moju neveru preč.

²⁴¹ Hriech...Hriech, je len jeden hriech, to je nevera. Človek, ktorý pije, nie je hriešnik. Vidíte, to (Vidíte?), to nie je hriech. To nie je hriech, piť. To nie je hriech, pacháť cudzoložstvo. Klamať, kradnúť, to nie je hriech. To sú atribúty nevery. Keby si bol veriaci, nerobil by si to. Vidíte?

²⁴² Sú len dvaja, si buď neveriaci alebo veriaci (Vidíte?), jedno alebo druhé. Ty nerobíš všetky tieto veci a tieto náboženské nariadenia, len preto že si neveriaci, ak by si bol veriaci, to je Slovo, v ktoré ty veríš, pretože Kristus je to Slovo. Vidíte? A tak ty si jednoducho neveriaci, pretože veríš nejakej tradícii, alebo nejakým dogmám, ktoré boli pridané do Biblie, alebo niečo, a denominácie to robia. Ale skutočný veriaci stojí rovno s tým Slovom. A Boh pracuje priamo skrze to Slovo, skrze Neho, aby sa vyplnilo v tejto generácii, v ktorej my žijeme.

²⁴³ A teraz si všimnite, a vy hovoríte, “Ó, ja...Brat Branham, Pán...” No, to je v poriadku, je mnoho neobrezaných Filištínov, ktorí tiež raz išli. A skupina Egypťanov sa pokúšala nasledovať Mojžiša cez Červené more, ale to nakoniec... “Ako Janes a Jambres sa postavili na odpor Mojžišovi, no, nachádzame tú istú vec v tomto poslednom dni,” povedala Biblia.

²⁴⁴ Tak, len ešte trochu ďalej. Ježiš povedal tu v tomto poslednom veku, “Pretože hovoríš toto, “Som bohatý a zbohatol som...” Len pozrite, ako to máme dnes, najbohatšia cirkev, ktorá kedy bola. A, tak, viete, vy letniční by ste boli v oveľa lepšom stave, ak by ste boli vonku s tamburínou na rohu, ako bývali vaši otcovia a matky. Ale vy máte lepšiu cirkev, ako sú tie ostatné teraz, najrýchlejšie rastúcu na svete, ale kde je Duch Boží, ktorý zvykol byť medzi nami? Vy ste opustili tú skutočnú vec. Pretože hovoríte, som bohatý.”

²⁴⁵ Pamätajte, toto sú letniční, ku ktorým je to hovorené, pretože letničný vek je posledný vek.

Vidíte všetky tieto prebudenia, ktoré sme mali, nie je žiadna ďalšia organizácia, ktorá by povstala. Nebude. Toto je koniec. Pšenica teraz dozrela. Ona prichádza skrze listy, stopku, šupku, a teraz to vchádza do pšenice (Vidíte?), nič viac nebude. Oni trochu začali ten pozdny dážď, potom to padlo, všetko ďalšie padne tiež. Oni budú... Toto je pšenica, ktorá vychádza na povrch. Vidíte? Všimnite si.

²⁴⁶ “A pretože hovoríš, som bohatý a zbohatol som a nepotrebujem ničoho a nevieš, že si mizerný, biedny, slepý, nahý a nevieš o tom. Dám ti radu...” Ó. “Klopem na tvoje dvere.” [Brat Branham klope –vyd.] “Laodicea, Ja klopem na tvoje dvere, a radím ti, aby si prišla ku mne, a – a kúp si zlato skúsené v ohni, biele rúcho, aby sa neukázala tvoja nahota.”

²⁴⁷ Dajte preč tieto veci a oblečte sa tak, ako by ste sa mali (Vidíte?), spravodlivosť Kristova, Slova: nie moja spravodlivosť, Jeho spravodlivosť.

²⁴⁸ “A tiež ti radím, aby si prišiel, a vzal trochu očnej masti, aby si mohol pomazať svoje oči, aby si mohol vidieť.” Balzam na oči...

²⁴⁹ Ja som Kentačan. Narodil som sa dolu v horách, a mali sme malé staré miesto hore v podkroví. A my deti sme si pomáhali hore malým starým rebríkom, ktorým sme tam večer vychádzali. A ľahli sme si tam. Museli dať nad nami kúsok plachtoviny, keď snežilo. No, a tie hviezdy, a staré prekladané drevené šindle...

²⁵⁰ Koľkí vedia, čo sú to prekladané šindle? No, brat, prečo som si tu neobliekol svoje montérky? Som ako doma. Vidíte? No, staré poprekladané šindle.

²⁵¹ Koľkí vedia čo je slamený matrac? No, čo vy viete. Myslím, že som sa cítil veľmi nábožne, myslím, že som práve teraz doma. To je dobre. A ja som nič viac nevedel, až len pred niekoľkými rokmi.

²⁵² Koľkí vedia, čo je stará lampa, čo je starý cylinder? Viete, bol veľký starý mesiac a sova tam ďalej. Tí, ktorí mali najmenšiu ruku v dome, museli čistiť tú starú maselnicu, viete. Zvykol som brať takú starú dosku proti ostriekaniu, aby ma to všetko neostriekalo, tak som vzal ten cylinder z lampy a položil som to na to, aby to nevystrekovalo. Áno, iste.

²⁵³ No, môj dedko bol lovec kožušín. Matka mojej matky prišla z rezervácie. Vzal si indiánske dievča z rezervácie Cherokeeiov tam v Kentucky a Tennessee, viete, kde, z údolia Cherokee. A oni poľovali a chytali po celý čas, to bol jeho – to bol spôsob, ktorým on žil svoj život.

²⁵⁴ A my deti sme zostávali tam v posteli, prečo, niekedy bývalo skutočne chladno. A ten vetrík tam prichádzal a ten chlad sa dostával do našich očí, a naše oči boli v noci zalepené, viete. Mama to volala “vec.” Ja neviem, čo to je, ale mohlo by sa to dostať do vašich očí a oni by prechladli. A ona hovorievala, “máte vec vo svojich očiach,” pretože z

toho, ó, viete, ten vetrik tam cirkuloval, ten prievan, ktorý prichádzal v noci. Naše zatvorené oči boli opuchnuté.

²⁵⁵ A mama tam ráno vyšla po rebríku, keď upiekla placky. Na stole mávala položenú

čirokovú melasu. A ona povedala, "Billy."

Povedal som, "Áno, mama?"

"Ty a Edward zídite dolu."

²⁵⁶ "Mama, ja nevidím." Zavolať som na môjho brata, volali sme ho, "Humpy." Povedal som, "Ani on nevidí. Vidíš, v našich očiach je tá vec."

Ona povedala, "V poriadku, hneď to bude."

²⁵⁷ A dedko, keď chytil mývala... Koľkí vedia, čo je to mýval?

To je to, čo, a ona... On chytil mývala, a vzal z neho tuk a dal ho do plechovky. A ten mývalí tuk bol všeliekom v našej rodine. Oni nám ho dávali pri prechladnutí, spolu s terpentínom, a uhlovým olejom. Prehítali sme ho, keď nás bolelo hrdlo. Potom sa ten mývalí tuk zohrial a ona prišla a potrela naše oči, a naše oči sa otvorili. Vidíte? To bol mývalí tuk, ktorý to urobil. Vidíte?

²⁵⁸ Tak, brat, sestra, išli sme cez studené obdobie v cirkvi. A to je pravda, prechádzali

sme množstvom náboženských tiahnutí, každý tam prechladol. A mnohým ľuďom sa oči celkom zalepili, a tu prichádza veľká svetová rada, tu hore, aby prinútila každého jedného z vás do toho vojsť. Oni sa vzdávajú preč od toho Slova, sú to i naše vlastné skupiny. Ja som zaviazaný k Posolstvu, nie aby som bol rozdielny, ale kvôli láske... Láska napráva. Navráťte sa. Držte sa preč od tých vecí. Vy, slúžiaci bratia, nestarám sa, čo robí vaša skupina, držte sa preč od toho. Zostaňte mimo toho. To je znak šelmy, držte sa preč od toho. Vidíte, Ježiš v tomto Laodicejskom veku klope. Vidíte, kde Ho oni vystrčili? On sa pokúša dostať ku jednotlivcom, nie ku organizáciám a skupinám ľudí. On sa snaží dostať ku jednému tu a jednému tam, a jednému tam, snažiac sa. "Všetkých, ktorých Ja milujem, karhám."

²⁵⁹ Ako tu mal ten malý brat to videnie, a povedal, že mal videnie. A povedal, "Toto isté

svetlo, ktoré vy prijímate, spôsobuje tiež vašu smrť." Vidíte?

²⁶⁰ "Všetkých, ktorých Ja milujem, karhám, rozhorli sa a navráť sa. Ja stojím pri dverách a klopem." Tak, pozrite, mývalí tuk s tým neurobí nič dobré.

Ale je Fontána naplnená Krvou,
tečúca z Imanuelových žíl,
kde hriešnici ponorení do toho prúdu,
stratia všetky svoje škvrny vín.

Ten zomierajúci zlodej sa radoval,
že videl tú Fontánu vo svojom dni,
Tam môžem ja, hoci odporný ako on...

261 On otvoril moje oči s Jeho očnou masťou. Jeho Duch zostúpil a zohrial tú Bibliu, Jeho očnou masťou. Nemohol som To vidieť. Bol som len lokálny baptistický pastor. Ale jedného dňa On zoslal Svojho Ducha, nie mývaliu masť, ktorú by On zohrial, ale On poslal Ducha Svätého a oheň. Malá očná masť prešla mojou Bibliou—mojou Bibliou... a ja som mohol vidieť svojimi očami, mám na mysli, že prešla po mojich očiach tak, aby som mohol vidieť moju Bibliu. A aby som videl, že On je ten istý včera, dnes a naveky. “Nech každé ľudské slovo je klamstvom a Moje pravdou. Stojím pri dverách a klopem.”

262 Ešte malý príbeh. Máme čas? Len to, a potom pôjdem. Vidíte?

263 Bol jeden černochoch tam dole na juhu. A jeho pastor, poznal som ho, milý starý muž. Volali sme ho Gabe. Jeho meno bolo Gabriel a my sme ho jednoducho volali Gabe. On vždy, pastor a ja sme chodili veľa poľovať. On bol starý farebný brat a chodili sme poľovať. A tak starý Gabe rád poľoval, viac než ktokoľvek iný, koho som kedy poznal, ale on bol biedny strelec. Tak jedného dňa jeho pastor a on išli poľovať.

264 A my sme nikdy nemohli dostať starého Gabeho, aby prišiel do zboru. On by to jednoducho neurobil. On by neprišiel do zboru. Povedal, “Ách, nepôjdem tam dolu, kde sú tí pokrytci.”

265 Povedal som, “Ale Gabe, tak dlho, ako ty zostávaš vonku, oni sú väčší ako ty. Ty sa skrývaš za nimi.” Vidíte? Povedal som, “Skrývaš sa za nimi. Si menší, ako sú oni, oni idú a snažia sa. Vidiš?”

266 A tak on povedal, “Ja–ja–ja–ja len... Veľa o vás premýšľam, pán Bill.” “Ale,” povedal, “poznám starého Jonesa, ktorý chodí tam dolu a on nie je ničím, on hrá kocky.”

267 Povedal som, “To je v poriadku, Gabe. Rozumieš, to je v poriadku. Ale pamätaj, Jones sa bude musieť za to zodpovedať, ty nemusíš. Vidiš? Ak len ideš...” Povedal som, “Máš dobrého pastora.”

268 “Ó, pastor Jones je jedným z najohromnejších mužov v kraji.”

269 Povedal som, “Dovoľ mu, aby bol tvojím príkladom, ak nemôžeš vidieť ďalej než to. Dovoľ mu byť tvojím príkladom.”

270 Tak jedného dňa brat Jones povedal, že vzal starého Gabeho na poľovačku a povedal, “Chytili sme dnes viac zajacov a vtákov, ako by sme ich mohli uniesť.” A povedal, “Prídi večer...” Povedal, “Starý Gabe prišiel a všetko to mal naložené, viete, takto.” A jeho manželka bola skutočne oddaná kresťanka. Jej miesto bolo rovno tam, Duchom Svätým naplnená žena a vždy stála vo svojej povinnosti. Tak on bol ... Starý Gabe prichádzal, viete. A pastor Jones povedal, že sa poobzeral,

on mohol vidieť, “Starý Gabe sa len díval cez plece, takto, slnko zapadalo,” povedal, “zmráka sa, schladzuje sa.” Povedal, “Po chvíli,” povedal, že išiel opodiaľ, povedal, “starý Gabe prišiel.” A na hlavni svojej brokovnice mal navešaných plno zajacov a vtákov a vecí.” Povedal, “On poklepal pastora na plece a povedal, “Pastor?”

Povedal, a obrátil sa a povedal, “Áno, Gabe, čo sa deje?”

²⁷¹ Tak on pozeral a veľké slzy sa kotúľali po jeho čiernych lícach, kde jeho brada zošedivela. On hovorí, “Pastor, chodil som pozdĺž tohoto brehu tu asi pol hodiny.” Povedal, “Pozoroval som to slnko, ako zapadá.” Povedal, “Vieš, táto moja brada a moje vlasy zošediveli,” povedal, “vieš, moje slnko tiež zapadá, pastor.”

²⁷² Povedal, “To je pravda, Gabe.” A on sa len zastavil a otočil sa, a povedal, “Čo sa s tebou deje?”

²⁷³ On povedal, “Moje slnko tiež zapadá.” On povedal, “Vieš, čo?” Povedal, “Musel som premýšľať,” povedal, “ako som išiel tam pozdĺž brehu.” Povedal, “Vieš,” povedal, “Pán ma musí milovať.”

Povedal, “Iste, On to robí, Gabe.”

²⁷⁴ Povedal, “Vieš, že ja som biedny strelec.” Povedal, “Nemohol som nič trafiť,” ale povedal, “my sme skutočne doma potrebovali toto mäso.” A povedal, “Len pozri na tú veľkú, dobrú hľbu zveri, ktorú mi On dal, týchto vtákov a tých zajacov.” On povedal, “Mám dosť, aby sme s tým vydržali celý budúci týždeň.” Povedal, “On ma musí milovať, pretože ja som nemohol nič trafiť, ty to vieš.” Povedal, “Nemohol som trafiť... ale ja,” povedal, “Ale len pozri, čo mi On dnes dal.” On povedal, “On ma musí milovať, lebo inak by mi On toto nedal.”

Povedal, “To je pravda.”

²⁷⁵ A on povedal, “No, mal som zvláštne malé klopanie na moje dvere, tam dolu. On mi povedal aby som sa obrátil, povedal, “Gabe, tvoje slnko tiež zapadá.” Povedal, “Pastor, vieš čo som urobil, pastor?” On povedal, “Dal som Mu sľub.”

²⁷⁶ On povedal, “Gabe, chcem sa ťa niečo opýtať.” Povedal, “Ktoré kázanie, ktoré som kázal, spôsobilo, že sa takto cítiš?” Povedal, “Pastor...” alebo povedal, “No, počkaj chvíľu,” povedal, “ktorý chórový spev?”

²⁷⁷ On povedal, “Ó, ja mám naozaj rád ten spev tam dolu v zbore, pastor.” On povedal, “Milujem každé posolstvo, ktoré ty kážeš, pretože ono prichádza rovno z tej dobrej knihy, a ja viem, že to je pravda.” Ale povedal “to nebolo to.” Povedal, “On len zaklopal, a ja som sa pozrel tu dookola a videl som, aký dobrý On bol ku mne, čo mi On dal.” On povedal, “V nedeľu ráno, vykročím rovno dopredu, tam, kde budeš stáť.” On povedal, “Podám ti svoju pravicu,” povedal, “pretože som dal svoje srdce Pánovi, rovno tam pod tým vrchom.” Povedal, “Dám sa

pokrstiť a zastanem svoje miesto rovno vedľa mojej ženy. A zostanem tam, až ma Pán nezavolá vyššie.” Vidíte? Stalo sa len to, že on sa pozrel dookola a videl, aký dobrý bol Boh ku nemu.

²⁷⁸ Ja som misionár. Ak by som mohol pozrieť skrze tie oči, ktorými sa teraz pozerám,

a videl by som Indiu a také miesta, tých malých chudobných ľudí, matky vyhladovené na ulici, ich malé deti, ktoré už ani nemôžu plakať od hladu, a len pomyslíte, čo sme tu mali my dnes. Pozrite na tie autá, v ktorých sme prišli. Pozrite na tie šaty, v ktorých ste oblečení. Pozrite, akí ste bohatí. Priateľ, nemôžeš cítiť to malé klopanie tam niekde?

Modlime sa.

²⁷⁹ S našimi sklonenými hlavami a s našimi srdcami, ako minúty teraz prchajú, asi sedem minút do poludnia. Tak, ak sa len môžeš rozhliadnuť dookola a len sa na minútku zamyslieť, tvoje malé deti sedia tam pri tebe. Koľko maličkých trpí na obrnu...

²⁸⁰ Pozri na svoju milú manželku, brat, a pomysli, koľkí muži, ktorí sú hodní milióny

dolárov, a milujú nejakú ženu s celého svojho srdca, ona je nejaká barová mucha. On by dal svoj celý milión, aby ho tá žena milovala tak, ako tvoja manželka miluje teba. A ty, žena, koľko žien...

²⁸¹ Koľko matiek tu dnes ráno so svojimi malými deťmi, koľkí otcovia, no, ony... Ó, je veľa ľudí, ktorí pozerajú do nejakej starej zlátanej kolisky, a je tam úbožiatko, zmrzačené, a pozerajú, aké zdravé deti máte vy. Vidíte? A veľa starých, možno....

²⁸² Ó, Bože, je tak veľa vecí, ak by ste sa len pozreli. On je tak dobrý ku nám, Američanom. Tak, nemôžete to jednoducho cítiť, že by ste dnes ráno vzali radi trochu masti, “Otvor moje oči, aby som videl len trochu ďalej, Pane, otvor moje oči.”? Ako naša sestra tak pekne spievala, “Jeho oči hľadia na vrabca, len na malého vrabca, a ja viem, že On ma pozoruje.”

²⁸³ Tak, On hľadá práve teraz na teba. Môžeš len počuť, niekde tam dolu malé klopanie, ako je toto. [Brat Branham na niečo klope–vyd.] “Prichádzam dnes ráno?” To je najväčšia pocta, ktorá kedy mohla byť udelená, ak môžete cítiť to klopanie na vašom srdci.

²⁸⁴ Zodvihnete len svoju ruku a poviete, “Skrze toto, Pane, skrze Tvoju pomoc a Tvoju milosť, odo dneška, ja budem žiť tak blízko pri Tebe, ako len viem žiť. To je všetko, čo viem, ako Ťa o to poprosiť?” Nech Ťa Boh žehná. Nech Ťa Boh žehná. “Skrze Tvoju pomoc a milosť dnes, odo dneška, “ja toto nikdy nezabudnem.”

“Hľa, Ja stojím pri dverách a klopem. Ak niekto...”

²⁸⁵ Tak, pamätajte, či on klopal na stodolu? Nie. Na krčmu? Nie. Kde On klope? Na cirkev.

²⁸⁶ “Ak niekto bude počuť Môj hlas a otvorí Mi, Ja vojdem a budem s ním večerať a on so Mnou.”

²⁸⁷ Drahý Bože, týchto malých nesúvislých, pomiešaných, niekoľko slov, ktoré dnes boli povedané, nech ich Duch Svätý nejakým spôsobom vyloží v srdciach týchto ľudí.

²⁸⁸ Tak, mnohí boli, Pane, možno z tejto stovky bolo dvadsať alebo tridsať ľudí, ktorí pozdvihli svoje ruky. Nemám spôsob, ktorým by som poznal práve to, čo oni potrebovali, Pane. Ale viem, že je len niekoľko minút do poludnia, a tak je to s príchodom Pánovým. Ešte predtým, ako sa tento sneh na zemi roztopí, môžeme byť zavolaní a toto môže byť ten moment, ktorý zmení celú budúcnosť toho, či oni zostanú tu alebo pôjdu hore.

²⁸⁹ Drahý Bože, pokorne prijímame Ježiša, prijímame všetky Jeho Slová. Naplň nás, Pane, naplň nás Duchom Svätým, aby naše životy len automaticky niesli to ovocie. Udeľ to, Pane.

²⁹⁰ Odpusť nám mnoho našich chýb. Ó, sme ich tak plní, Pane. A nemáme nič, čo môžeme ponúknuť, Pane, pretože všetko to, čo máme, si nám dal Ty. Ako Gabe povedal v tom malom príbehu, ktorý sme práve povedali, “Ty nás určite miluješ, Pane, lebo inak by si to neurobil.” A pomysli, títo ľudia tu sedia od skorého rána, sedia tu od ôsmej hodiny, sú to štyri hodiny, ktoré tu oni sedia. Oni Ťa milujú Pane. Oni Ťa milujú. Tak, Otče, pošleš len tú masť Ducha Svätého, aby otvorila naše oči? Nech my...

²⁹¹ Tí, ktorí sú tu v meste, nech sa dnes večer ponáhľajú do toho prebudenia, nech je tam také vyliatie. Udeľ to, Pane. Nech tu v meste začne starodávne prebudenie. Udeľ to. Požehnaj každého muža, ktorý vynakladá úsilie, každého jedného z Tvojich sluhov po celom svete, ktorí vynakladajú úsilie. Buď s nimi, Pane, a pomáhaj im.

²⁹² Otvor naše oči, aby sme mohli vidieť viac a viac obrazu Kristovho. Udeľ to, Pane. Odpusť nám naše hriechy.

²⁹³ A teraz tí, ktorí pozdvihli svoje ruky, Otče, ja ich porúčam Tebe. Prijmi ich. Tak, ja citujem Tvoje vlastné Slovo, Pane, to, “Nebesia a zem pominú,” ale Ty si povedal, “ten (to je osobné zámeno), ten, kto počuje Moje Slová...” Pane, oni môžu byť porehané a jednoduché, ale niekto ich počuje. To semeno padlo. “Ten kto čuje Moje Slová a (spojka) verí v Toho, ktorý Ma poslal (pretože On toto urobil), ten má (prítomný čas) večný život a nepríde v budúcnosti na súd, ale prešiel zo smrti do života.” Oni pozdvihli svoje ruky, Pane. Oni zlomili každý vedecký zákon, gravitácia drží naše ruky dolu. Ale oni dokázali, že je v nich duch, ktorý mohol počuť to klopanie na dvere, a vystrelil svoju pravú ruku k nebu. Tak, otvor tie dvere. Otvor, Pane, a vojdi. Sme Tvoji. Prijmi

nás v mene Ježiša Krista. Amen.

Milujem Ho, milujem Ho,
pretože On prv miloval mňa
a vykúpil moje spasenie na Golgotskom kríži.

²⁹⁴ Milujete Ho? Som zvedavý, či by sme len mohli zatvoriť naše oči, len na chvíľu. Tak, z našich srdc, s našimi pozdvihnutými rukami...

Milujem Ho, milujem Ho...

²⁹⁵ Prijímame dnes ráno Tvoje klopanie, Pane. Moje ruky sú zodvihnuté. Všetky naše ruky sú zodvihnuté, Pane. A...Tak, vojdí, Pane Ježišu. Príď do našich srdc a večeraj s nami, a my budeme večerať s Tebou.

... Golgotskom kríži.

²⁹⁶ Milujete Ho? Ó, myslím, že On je tak nádherný. Však že? Necítite Jeho prítomnosť, ako vás to očisťuje? Cítim sa práve teraz skutočne nábožne, jednoducho sa cítim skutočne dobre, tak nejako. Vidíte?

Moja viera hľadá na teba,
Ty Baránku z Golgoty,
Božský Spasiteľ,
Tak, počuj ma, zatiaľ čo sa modlím,
vezmi všetky moje hriechy preč,
dovoľ mi odo dneška
byť cele Tvoj.

²⁹⁷ Tak, chcem, aby ste, keď budeme hmkať tento ďalší verš tejto krásnej piesne, starej cirkevnej piesne, chcem, aby ste si s niekým potriasli ruky. Len zostaňte na stoličke a jednoducho povedzte, "Boh ti žehnaj, brat. Boh ti žehnaj, sestra. Je tak dobré byť tu s tebou." Urobme to. Brat Branham a zhromaždenie hmkajú, "Moja viera hľadá na Teba, Baránku z Golgoty," a potriasajú si ruky jeden s druhým--vyd.] Boh ťa žehnaj, Carl. Som rád, že som tu. Jednoducho sa z toho teším. Ďakujem ti, ďakujem.

²⁹⁸ Len pomyslite, metodistické ruky chytili letničné, baptistické chytili presbyteriánske.

Ó, dovoľ... od tohoto dňa
byť celý tvoj!

²⁹⁹ Tak, ako teraz spievame pomaly, z hĺbky vášho srdca. Viete, že po posolstve očistenia a káznenia, myslím, že je dobré vojsť do Ducha a spievať... ..tá sladkosť Ducha Svätého.

³⁰⁰ “Ó, aké sladké je to pre bratov prebývať spolu v jednote.” Biblia povedala, “Je to ako pomazanie olejom, ktorý bol na brade Áronovej, ktorý stekal po leme jeho rúcha.” Ste úžasní ľudia. Dúfam, že sa dostanem k tomu, aby som sa vrátil vidieť vás znovu predtým, ako ma Ježiš zavolá, alebo tam v Miléniu. Ak by som sa nevrátil, uvidím vás tam za tou riekou. Stretnem vás pri rieke. Amen. Pri tom stretnutí.

Zatiaľ čo život je temným bludiskom, ja kráčam,
a zármutok sa rozprestiera okolo mňa,
buď Ty mojím Vodcom,
prikáž, aby sa temnota obrátila na deň, (to malé Svetlo, o
ktorom oni hovorili)
daj preč strachy smútku
a dovoľ mi od tohoto dňa
byť cele Tvoj!

³⁰¹ Každé dvere otvorené... Ó, len sa dotknite toho malého gombíka, a pozorujte ich, ako všetci prichádzajú do kruhu a hovoria, “Vojdi, Pane Ježišu, buď mojím Pánom, mojím všetkým.”

Dovoľ mi od tohoto dňa, (nenechám Ťa stáť vo dverách)
byť cele Tvoj!

³⁰² Vy, ktorí ste zodvihli svoje ruky a chcete byť ďalej vedení ku Pánovi, prosím vás, aby ste išli dnes večer do toho prebudeneckého zhromaždenia. A som si istý, že pastor by vás odtiaľto na to miesto vzal. On má šesť pencí, alebo čokoľvek bolo dané, aby bolo o vás postarané a víno a olej na poliatie. On môže tú prácu zakončiť.

³⁰³ Nech vás Boh žehná. Odovzdávam službu, hádam, bratovi Williamsovi alebo komukoľvek, kto je... V poriadku.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke



www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí



www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí